

Українські професори взяли участь у міжнародній конференції

Кеймбридж, Масс. (ФК У). — В дні 23-29-го квітня ц.р. в містечку Белляджіо в північній Італії відбулася міжнародна конференція на тему „Література й ідеологія в слов'янському світі“. Конференція, що її організував проф. Григорій Гравович, завідувачий катедрою української літератури і голова відділу слов'янських мов і літератур у Гарвардському університеті, відбулася під патронатом Фондації Рокефелера, а студійному центрі цієї ж фундації — Віллі Сербельоні над озером Комо.

Конференція складалася з п'ятих сесій, присвячених чеській, сербсько-хорватській, польській, російській і українській літературі; в ній взяло участь 20 науковців з різних країн світу: Австралії, Америки, Бельгії, Голландії, Західної Німеччини, Польщі і Югославії. Український вклад в цю важливу наукову подію складався з доповідей проф. Івана Фізера, з Раттерського університету (т.з. сільська проза в українській літературі останніх двадцяти років), проф. Романа Шпорлюка, з Ми-

шинського університету (література як засіб відтворення національної історії), проф. Марка Павловича, з Монахського університету в Мельборні, Австралія (історичний огляд останніх 30 років в українській літературі і питання „химерного“ роману) і проф. Г. Гравовича (автобіографізм як засіб відновлення підстави зокрема роману Володимира Дрозда „Спектакль“), проф. Гравович також головував на сесіях конференції.

Тема конференції, як видно з профілю українських доповідей, зосереджується на дослідженнях сучасних літературних процесів і взаємодії між літературою і цілою гамою зовнішніх чинників, передусім суспільно-культурних і політичних. Конференція збагатила досвід присутніх науковців, навіт лила нову проблематику і дала нові концепційні напрями для подальшої праці.

Завершенням конференції, як зазначив на закінчення проф. Гравович, буде публікація книжки, що складається з вибраних доповідей і дискусій.

УВАН виділятиме стипендії на 1987-88 рік

Нью Йорк. — Українська Вільна Академія Наук в ЗСА повідомляє, що на 1987-88 рік із стипендійного фонду ім. проф. Олексія Петровиця виділено одну або дві стипендії по 1.500 дол. для кандидатів на наукові ступені магістра чи доктора, або молодих науковців з українознавчих дисциплін, які є або горожанами або сталими мешканцями ЗСА або студіюють в американських університетах.

Апlicants повинні надіслати наступні дані: автобіографію, копію академічного свідоцтва з університету, листа-рекомендацію від академічного дорадника апlicantsа і рекомендацію другого професора, який добре знає наукову роботу апlicantsа.

Конкурс починається 31-го травня і кінчається 15-го липня 1987 року.

Відзначать срібний ювілей 75-го Відділу США у Нью Йорку

Нью Йорк (О. П.). — Дня 8-го листопада ц.р., 75-ий Відділ США відзначить 25-ліття свого існування Музичним Фестивалем.

Учасниками цього фестивалю будуть молоді таланти, що протягом років брали участь у музичних матіне, влаштуваних Відділом. Деякі з них стали професійними, для інших музика стала розрадою по годинах праці. Ще інші, молодші, серйозно і успішно продовжують музичну освіту.

Святкування очолить Марія Лісигір, голова Відділу.

Похід з цього Музичного Фестивалю 75-ий Відділ призначав на розбудову Українського Музею у Нью Йорку, що став цінною перлиною у короні культурного життя Нью Йорку.

У Ньюарку вітали Митрополита С. Сулика і відзначували потрійну річницю — парафіяльну і всеукраїнську

Владуку С. Сулика вітають перед церквою А. Кейбіда і діти.

Ньюарк, Н. Дж. — Українська громада при парафії місцевої української католицької церкви св. Івана Хрестителя тепло привітала Філадельфійського Митрополита і Владуку Стефана Сулика, що приїхав сюди, щоб відправити Архиєрейську Службу Божу з нагод трьох річниць: відзначення 1000-річчя Хри-

стіанства України, відзначення 950-річчя видіння українського народу під Покров Пречистої Діви Марії князем Ярославом Мудрим у 1037 році, як теж святкування 80-ї річниці заснування парафії.

Ще заки відправилася Служба Божа Митрополит взяв участь в процесії, в якій маршували члени таких ор-

Відзначають день С. Людкевича

Львів. — Київська газета „Культура і Життя“, орган міністерства культури УСРР та республіканського комітету профспілки працівників культури, помістила у числі з 17-го травня ц.р., коротку нотатку Я. Якуба, яка, що культурні діячі Львова і громадянство, починаючи від 24-го січня 1980 року, тобто буквально кілька місяців після смерті композитора, щорічно відзначають день народження Станіслава Людкевича.

Цей звичай перейшов у уже у традицію, — каже Я. Якуб. Пізніше було вирішено в лютому-березні проводити День Людкевича. Цього року він відбувся вже вчетверте.

Традиційний День Людкевича складається з двох частин — наукової конференції з участю педагогів та студентів і концерту. Мета — глибше пізнати творчість С. Людкевича, його особистість, насамперед зв'язки із сучасниками, епохою. При проведенні конференції було вирішено йти „вглиб“, а не „вшир“, розглядаючи діяльність композитора по певних періодах хронологічно.

Торік, — пише далі Я. Якуб, — у центрі уваги був період від початку ХХ століття до Першої світової війни, а цього року — 1920-30 роки. Йшлося про погляд Людкевича на національний музичний стиль (з переважним висвітленням дискусій, що виникли між С. Людкевичем і Ф. Колессою в 1905-07 роках, а також обговорювалися теми „М. Лисенко і С. Людкевич“, „Підручник С. Людкевича“).

У ряді студентських доповідей були висвітлені процеси, що відбувалися в громадському і мистецькому житті (літературі, живописі, музиці) Львова 1920-х років, а також проаналізовані окремі музичні твори, написані в цьому періоді. Кожна доповідь широко обговорювалась на конференції.

Програма концерту включала камерні вокальні твори композитора, які виконували студенти вокальної класи професора М. Байко і класи камерного співу педагога М. Логойди.

День Людкевича, — пише в кінці своєї інформації Я. Якуб, — а організації якого велику роль відіграють керівники студентського наукового товариства, — доцент Н. Кашкадамова і старший викладач Е. Коубу, з кожним роком стає делаті значнішим явищем культурного життя Львова.

Програма УВУ включає педагогічні курси

Мюнхен, Західна Німеччина (УВУ). — На педагогічних курсах УВУ цього літа будуть викладати професори і викладачі з різних країн (попередньо: Я. Турський (ЗСА), А. Животенко-Піняков (ЗСА), А. Жуковський (Франція), О. Кислевська-Ткач (ЗСА), В. Косик (Франція), В. Мороз (Канада), Й. Сірка (Німеччина) та І. Шумська-Мороз (Канада)).

У програмі є такі теми: сучасна українська літературна мова: слововживання, відмінювання правопис (Я. Гурський); українська література в середній школі: праця над відповідними до віку учнів літературними творами (О. Кислевська-Ткач); вибрані питання з історії України: формування українського народу; вивід прав України; Визвольні Змагання 1917-20 років (В. Косик); фізична й антропологічна географія України: перегляд і аналіз підручників; переписи, чисельність і густота населення українців в світі (А. Жуковський); вибрані питання педагогічної психології; розробка фази дитячої лікувальної дозостачої молоді; головні прикмети вчителів та його відношення до учнів; розгляд процесу навчання (А. Животенко-Піняков); Україна після Другої світової війни: економічна ситуація; соціальні процеси; відродження 1960-х років; самвидав (В. Мороз); вибрані питання з історії українського мистецтва: мистецтво України з прийняттям християнства; київська і новгородська школи іконопису і їх вплив на Галичину (І. Шумська-Мороз); навчання в нижчих класах та передшкільні ігри, інсценізації, пісні, як засіб навчання; матеріали для зайняти у передшкільні; вправні лекції (О. Кислевська-Ткач); методи викладання української мови в іншомовних класах: огляд методів викладання мови для початківців.

Зацікавлені студенти можуть надіслати свої заголошення і своєчасне замовлення приміщення на адресу УВУ: Ukrainische Freie Universitat, Pienzenauerstr. 15, D-8000 München 80, tel.: (089) 98-69-28.

СЕНЬОРИ ІДУТЬ НА ФЕСТИВАЛЬ

Нью Йорк. — Об'єднання сеньорів при Товаристві „Самопоміч“ інформують, що 13-го червня (субота) ц.р. відїде автобус до Голмделу в Нью Джерсі, де у Гарден Стейт Арте Центрі відбувається 13-ий з черги Український Фестиваль. Збірка учасників на 10-й вулиці і Другий авеню. Квитки в ціні 13 дол. можна заздалегідь замовити у Доміві „Самопоміч“, при 98 Друга авеню. Ціна включає подорож і білети на головний концерт Відїд автобуса 10-та година ранку; поворот — після закінчення вечірнього концерту.

МАТУРАЛЬНА ЗАБАВА

Ірвінгтон, Н. Дж. — Матуральна забава шкіл українства метрополії Нью Йорку відбудеться в суботу, 6-го червня ц.р., о год. 8-й вечора тут в залі Українського Народного Дому, при 140 Проспект авеню. Вступ на забаву — 8 дол. Дотанцю приграватиме оркестр „Журавлі“.

ПРЕЗИДЕНТ РЕГЕН ПРИБУВ ДО ВЕНЕЦІЇ

Вашингтон. — Президент Роналд Реген, у рамках підготовки до щорічної наради сімох індустріальних держав, яка тим разом відбудеться у Венеції, Італія, відбув довшу нараду з членами кабінету і дав їм до розуміння, що він має намір говорити із заприязненими державами також у справі оборони перепливу Перської затокою, а згляд на настановити на їхню взаємодію у втриманні безпеки в тому районі.

У середу увечері, 3-го червня, Президент з дружиною Ненсі прилетів до Венеції, Італія, де його привітав прем'єр Амінторе Фанфані.

Як відомо, більшість європейських держав, а також Японія, майже повністю залежні від доставки оліївної ролі з арабських країн, тоді коли ЗСА тільки частинно користуються з тієї доставки і тому в очач світу альянті Америки виглядають дуже несерйозно.

Промова мала за завдання накреслити напрямні розмов у Венеції і рівночасно лати частинну відповідь літерам обидвох палат Конгресу, які почали турбуватися проблемою на Близькому Сході і Перській затокою, а зглядно заангажованістю ЗСА у цьому районі світу, у якому ведеться беззглядна боротьба між двома запеклими ворогами, радикальним Іраном і перенасиченим мілітарно Іраком за впливи і за накинених своїх волі іншим, військово слабшим арабським державам. У цьому розподілі сил найбільше загрожений Ізраїль, який, практично беручи, не має прителів на Близькому Сході і без виразної охорони ЗСА левий чи проіснував би довго.

Президент Р. Реген, який виступав також з короткою промовою на церемонії відзначення 40-ї річниці Плян Маршала відїдкреслював, що американський нарід і його репрезентанти в Конгресі знають, що йдеться не тільки про охорону американських інтересів на Близькому Сході. Правда, він ні словом не згадував про Ізраїль чи інші заприязнені із ЗСА арабські держави, а радше ставив наголос на забезпеченні плавби і доставці оліївної ролі до тих країн, які конче потребують цього продукту.

Очевидно, найбільше часу співробітники Президента присвятили підготові до конференції сімох індустріальних держав, яка розпочнеться вже в наступний понеділок, 8-го червня цього року.

У СВІТІ

ЕЛІ ВІЗЕЛЬ, ПИСЬМЕННИК і жидівський активіст, лауреат мирової нагороди Нобеля, який пережив малолітнім хлопцем пекло гітлерівського голокосту, вихоплений з депортації з румунського села в 1944 році і вкинений до концентраційного табору в Ашвіні, виступав на пресовій протистації гестапо Клявса Барбі, який в роках 1943-44 не тільки вислав жидів з Лyonu й околици у Франції до концитаборів на видиму смерть в газових камерах, але наказував бивати і тероризувати членів французького руху спротиву. Візель, виступаючи формально у характері свідка, представив, користаючись документами і фотознімками, жахливий образ знищення цивільних людей, в тому числі старих людей і дітей в таборах смерті. „Не може бути навіть сумніву, що підсудний К. Барбі є співвідповідальний за частину тих злочинів“, заявив Е. Візель.

ЛИВАНСЬКІ ХРИСТІЯНИ і мусульмани виявили рідкісну єдність під час жалоби і підготовки до великих державних похоронів вбитого розривомою бомбою прем'єр-міністра ливанського уряду на протязі 12 років Рашида Карамі. Вбили його, якщо вірити телефонічній інформації, члени „ливанської секретної армії“, досі невідомої терористичної групи, правдоподібно пов'язаної з іранською комуністичною партією. Р. Карамі не був вигідний для комуністів з огляду на його популярність і його політичні переконання. Він вважав, що тільки об'єднаними силами ливанців, з допомогою Сирії, зможуть відбудувати свою державу і навести лад і порядок. Порядку і ладу комуністи бояться, бо вони тільки в каламутній водичці люблять ловити рибу. Не можна виключити, кажуть політичні спостерігачі, що Карамі перекреслював усі їхні плани.

АВСТРІЯ МАС НАМІР повернути З'єднаним Штатам Америки денатуралізованого їхнього громадянина румунського походження Мартіна Бертеша, який, користаючись американським паспортном, приїхав через Західну Німеччину до Австрії. Міністер внутрішніх справ в австрійському уряді Карль Блеха заявив, що Австрія не може приймати без попереднього домовлення між урядами осіб, які ніколи не були громадянами Австрії. Підозрілим було й те, що Бертеш, хоч позбавлений громадянства в ЗСА, користувався американським паспортном. Міністер Блеха відкинув категорично намагання Америки повертати до Австрії тих осіб, які колись перебували в таборах переміщених під опікою УНР і ІРО. Гостра реакція міністра в цій справі була вислідом все що існуючого непорозуміння між Віднем і Вашингтоном у справі заборони відїдин для президента Австрії д-ра Курта Вальдгайма.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН відновив статус упривілейованої держави в торговельних справах для Румунії, Мадящини і Китайської Народної Республіки. Повідомляючи Конгрес про цю віднову, Президент відмітив свою затурбованість справою прав людини в Румунії, але рівночасно підкреслював, що якраз широкі торговельні зв'язки з тією комуністичною державою спонукали і дещо злагіднити поліційний режим у відношенні до інакомислячих і започаткувати діалог також про інші справи між Румунією і ЗСА та їхніми альянтами. Р. Реген вважає, що краще є допомагати усувати хибі й недоліки, як карати економічними санкціями, особливо, як для цього немає поважних причин.

ПРЕСОВЕ АГЕНТСТВО Ройтерса повідомило із Сеулу, Південна Корея, що тамошний президент Чан Ду Гван назначив вже свого наслідника, члена урядової партії, доволі молодого його співробітника Рог Тае Ву, який буде офіційним кандидатом виськової хунти після закінчення каденції Чана, або у нещасливому випадку, чи вбивстві теперішнього президента. Представник президентського бюра заявив кореспондентам, що члени кабінету, парламентаристи і постійно діючі електори прийняли кандидатуру Роба з великим задоволенням. Каденція теперішнього президента кінчатиметься в лютому наступного року і він обіцяв своїм співробітникам, що не буде більше кандидатури Роба, колишній чинний генерал армії, з поміркуваним, в розумінні теперішнього уряду, політиком і другою найбільш впливовою особою в Кореї.

Р. КЛАРК ХОЧЕ БУТИ НА ПРОЦЕСІ К. ЛІННАСА

Вашингтон. — Оборонець Карла Ліннаса, якого Департамент справедливості видав, проти його волі, до Совєтського Союзу, де він мав би стати перед судом і відповісти за доконаний ним злочинний під час Другої світової війни, адвокат Рем-зі Клар, колишній генеральний прокуратор ЗСА, отри-має дозвіл від совєтських властей на поїздку до Естонії. У тій справі Клар і дочка Ліннаса Ану зверталися формально до совєтської амбасаді у Вашингтоні і отримали відповідь від представника амбасаді Бориса Маджахова у якому сказано, що Р. Клар може відвідати свого колишнього клієнта, а також дочку К. Ліннаса, Ану отримає дозвіл на відвідини батька, але совєтські закони забороняють закордонним адвокатам займатися юридичними справами в СССР.

К. Ліннаса надіслав на адресу дочки у Вірджинії листа написаного естонською мовою, якого вона переклала на англійську і передала засобом масової інформації. У листі говориться, що совєтський суд не здійснюватиме смертного вироку з 1962 року, а судитиме його на підставі існуючих доказів і численних свідків за співпрацю з нацистами і співучасті у вбивстві невинних цивільних осіб, в тому числі найбільше жидів під час виконування ним функції команданта малого концитраційного табору у містечку Тарту, Естонської ССР.

Позатим Ліннаса пише, що з ним поведатися добре, „трактують мене не як в'язня, а як туриста“. Він отримав додаткову кількість тютюну, харчів, газети, книжки з місцевої бібліотеки в Талліні. Його час-від-часу відвідув завідувачий турми від якого він отримав дозвіл писати листи естонською чи англійською мовами до дочки Ану і приятелів в ЗСА.

Виглядає, кажуть спостерігачі, що СССР хоче створити враження, що все те, що говорять колишні імігранти із Совєтського Союзу про відносини в СССР не відповідає правді.

Ану Ліннаса, яка дуже категорично обороняла батька перед совєтськими, на її думку фальшивими закладами, заявила кореспондентам, що лист від батька прийшов ще 20-го травня, але вона застанувалася чи має його публікувати, чи ні. В тій справі вона радилась з адвокатом Р. Кларком.

В листі К. Ліннаса розповідає також про підготовку до судової розправи, про консультацію з естонським адвокатом, якого назначив уряд для його нібито оборони і який передав йому копію обвинувачення з 1962 року та запропонував, щоб він написав прохання про помилування до Верховного суду СССР. Дочка Ану й деякі естонські приятелі Ліннаса добиваються тепер від СССР права на присутність Р. Кларка на процесі в містечку Тарту, Естонської ССР.

Німецький пілот не діяв самотійно, — кажуть в Москві

Москва. — Пресове агентство Ройтерса інформують, що молодий 19-річний випускник летунської школи німець Матіас Руст, який прилетів до Москви, одноособовим літаком „Чесна“ і приземився на Червоній площі, не діяв самотійно, — заявив кореспондентам керівник совєтського пресового агентства „Новості“ Валентин Фалін.

Західнонімецька телевізійна сітка і деякі газети зачитували Фаліна, але вони не змогли від нього довідатися з ким і з якою метою був пов'язаний Руст, який здійснив цей відважний полет, порушуючи кордони СССР і спричинивши до звільнення міністра оборони маршала Сергєя Соколова і генерала Александра Колдунова, головного командира летунської оборони.

Вмижачі на адресу батьків Руста до Гамбургу наспіли телеграми, листи, кошики з квітами та інші подарунки, які мали на меті потішити батьків і скріпити в них надію, що їхній син скоро буде звільнений і відїде в руки німецького уряду. У справі звільнення до Москви звернувся формально баварський прем'єр-міністер консерватист Франц-Йозеф Штраус, який каже, що тримання в тюрмі молодого людини, яка шукала сенсації і приглед, буде діяти тільки на некористь Совєтського Союзу, бо майже всі молоді люди на Заході симпатизують Рустові.

На запитання кореспондентів чи М. Руст діяв з чийогось доручення, совєтський речник Фалін відповів: „правдоподібно, що так, але ми перевіряємо цю справу і всі факти будуть негайно виявлені“.

Батьки Руста заявили кореспондентам популярного німецького журналу „Штерн“, що вони вислали на адресу амбасадора в Москві ширшу подяку за його турботу сином і його запевнення, що родина, друзі і німецький нарід стоять за ним. Газета „Більд“ помістила інтерв'ю з багатьма впливовими особами і фотознімками Руста та його літака на Червоній площі в Москві.

В АМЕРИЦІ

КРАЙОВА ОКЕАНСЬКА і атмосферична адміністрація заявляє, що в майбутньому американці матимуть змогу телефонічно дізнаватися про силу і напрямки бур і ураганів. Повідомлення даватимуть у тих районах, до яких наближаються урагани, його пересування та швидкість вітрів. Спеціальна телефонічна лінія почне діяти самотужки, як урагани чи тропічні бурі будуть загрожувати штатам мексиканської затоки та східному побережжю. Окрема лінія є заінстапована для новинок про бурі на гавайських островах. Телефонічне число спеціальної лінії для східного побережжя є 900-410-НОАА, пересічна ціна одної телефонічної розмови коштуватиме 85 центів.

У ПРИСУТНОСТІ ПРИЯТЕЛІВ та рідних відкрито мармурове погруддя Нелсона А. Рокефелера в коридорі сенатської палати. Сенатською резолюцією встановлено, що погруддя всіх колишніх заступників президента мають прикрашувати Капітолій. Н. Рокефеллер — це 41-ий заступник президента, який урядова несповна два роки, однак ця скромна церемонія відкриття погруддя колишнього довголітнього губернатора штату Нью Йорк мала на меті підкреслити його доволіно політичну кар'єру. Погруддя, яке представляє Рокефелера в молодому віці, це проєкт скульптора Джана Калабро, а різьбу в мармурі виконав Вінсент Палумбо.

НАЙКРАЩІ ЗНАВЦІ президентської економічної політики перевіряють звідомлення, які могли б переконати Президента скасувати або хоч полегшити торговельні санкції супроти Японії. „Ми зможемо лещо сказати за день два“, — заявили урядовці американської торгівлі.

СВОБОДА

FOUNDED 1983

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel. (201) 451-2200

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності Редакції. Редакція застерігає свої права в потребі виправити і скорочувати надіслані матеріали. Незаповнені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущивши задрасовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

P.O. Box 346

Jersey City, N.J. 07303

Америка на сторожі довозу нафти

Коли 17-го травня цього року іракський літак французького типу „Міраж“ поцілів ракетно-аміранський військовий корабель-фрегат „Старк“, при чому згинув 37 моряків і 21 було ранених, президент Реген сразу заявив, що той трагічний епізод не змінить американської закордонної політики супроти Близького і Середнього Сходу. Коли в Америці настала жалоба з приводу цієї болючої втрати невинних моряків, які почували себе настільки безпечними, що на кораблі „Старк“ вилучено альямову систему, — на вулицях столиці Ірану Теграні фанатичні ненависники Америки танцювали з радості. У відповідь на заяву Регена, що Америка готова дати нафтоналивним кораблям Кувейту американський прапор, іранський уряд заявив, що іранські літаки обстрілюватимуть кожний корабель, який виїжджатиме в обшар Перської Затоки без уваги на прапор, під яким плисти. Але така погроза тільки скріпила президента Регена і його найближчих радників у переконанні, що Америка не може піддатися шантажіві і що вона не може відкликати своєї „присутності“ на водах, які є шляхом нафтоналивних кораблів. Появилася окрема офіційна заява президента Регена в цій справі й окремо він перевів пресову конференцію з акредитованими у Білому Домі закордонними журналістами. У цій розмові з закордонними журналістами Реген, не називаючи Ірану по імені, заявив, що Америка не може застрашити будь-якої „варварської країни“. Це спонукало одного талановитого коментатора до зауваги, що, видно, є два Ірани — один той, якому за згодою президента Регена вислана транспорт зброї, що дає товчок до спідства, яке вже тижнями тягнеться у Конгресі, і другий Іран, який є варварською країною, якій треба протиставити мілітарну могутність Америки.

В офіційному американському комунікаті, що появився після першої промови президента Регена, вказано на ті препогани наслідки, які мала вже криза у зв'язку з бойкотом продуктів нафти. До повторення такої кризи не можна допустити, — твердив Реген.

Проте його логічні слова все ж спричинили застереження збоку деяких послів і сенаторів. Правдою є, що Америка — це великодержавна, яка не може допустити, щоб будь-яка країна у світі могла її, американську суперпотугу, шантажувати і страшити. Правдою теж є, що нафта — це для кожної крайової економіки — як вода і хліб для людського організму. Але сама Америка імпортує з арабських країн як продукують нафту плюс неарабський Іран тільки яких 5 відсотків свого запотребування. Америка має власні джерела ролі і власні велетенські дестиларні і може це легким коштом імпортувати нафту з Венесуелі. То навіщо, — запитують критики у Конгресі, — витрачати мільйони на зберігання на далеких водах сильною американської флотії, яка експортувала б нафтові танкери, коли ті танкери пливуть не до Америки, а до Японії чи країн Західної Європи? Секретар оборони Каспер Вайнбергер звернувся з правильним закликом до тих імпортерів нафти, щоб вони дбали про безпеку водних шляхів, які лежать у їхньому безпосередньому інтересі.

Але є тут момент не тільки престижу Америки, а момент балансу сил у широкому світі. Коли б Америка відкликала свої кораблі з вод обширу, в якому знаходяться найбагатші у світі джерела нафти, і коли б не виспало туди потрібного скріплення у відповідь на загрозу від Ірану, то на те опорожене місце появилася б негайно могутня советська морська флотія. І тоді Москва узалежнила б від своєї доброї чи злої волі доплив нафти до країн Західної Європи і Японії і тоді взагалі СССР став би монополюючим володарем вод Індійського й Тихого океанів.

Демократичні ліберали в Америці віддавна протестують, щоб Америка грала роллю „світowego жандарма“. Пусті протести: сам факт існування американської суперпотуги і сам факт вічної загрози від єдиного потенційного ворога миру, яким є СССР, диктує Америці грати таку роллю. І поки існуватиме та загроза від советської імперії і поки різні країни з авторитарно-диктаторським режимом шантажуватимуть світ — так довго Америка єдино покликана грати роллю такого „жандарма“, який дбає про мир і добробут — свій і всього світу.

У Советському Союзі дуже люблять слухняних туристів. Користь від них подвійна — тверда валюта у кишеню режиму поневолення та пропаганда адома, коли слухняний турист повернеться додому.

Туристи до Советського Союзу таким чином поділяються на дві нерівні групи — з іменами — від них користь подвійна — валюта і пропаганда адома. Друга категорія — число величезна — туристи без імені. Від них тільки тверда валюта. Іхньою думкою КГБ не цікавиться і не турбується.

У 1983 році в Москву з Америки приїхав відомий телевізійний проповідник Біллі Греєм. Він типовий слухняний турист. Дивився туди, куди йому радили дивитися і не бачив того, що не рекомендували бачити советські господарі. Біллі Греємом опікувалися випускники Духовної семінарії в Загорську і КГБ. В одній церкві Греєм мав проповідь, але не помітив плакату — „Спасіть євангелізм в СССР, звільніть їх з тюрми і таборів“. Протестанти стояли у віддалі й ті кроки від Греєма і він їх не „помітив“ навіть тоді, коли їх силою вигнали міліція з церкви. Ті люди навіно сподівалися допомоги від Греєма. Вони не знали, що Греєм для режиму вигідний слухняний турист. Греєм був в СССР два рази і він дуже „вартісний враження“ і переконання — там релігію не переслідують.

Побував у СССР і чемпіон світу Мутамед Алі. Він мусульманин і боксер. Його

Михайло Кучер

СОВЕТСЬКИЙ СОЮЗ І СЛУХНЯНІ ТУРИСТИ

возили в Середню Азію, де живуть мусульмани. Після повернення до Америки Алі сказав, що в СССР за релігію нікого не карують. „Я бачив своїми очима“.

Була в СССР майже того самого часу група молодих американських кінорежисерів. Ними в СССР, як водиться, зацікавився КГБ і водив за руценьки та показував де і що фільмувати. І ті молоді американці знімали гарні обряди, вчиняючи в церкві і торжественно Богослуження в одному із московських соборів, мали розмову з головою Ради в справах релігії Петром Макарцевим. Були у них „Російської православної Церкви“ в Україні. Розмовляли в митрополитом Філаретом. Він запевняв американців, що в СССР є свобода совісті і релігії.

Усе такі американці поцікавилися зніматися суміж „місцями“ в якомусь бруднуватому Загсі, який офіційно називається „Палац Шоста“, тайне богослуження євангелістів. Фільмували маленькою ручною камерою. Невідомо чому американці дистанціювалися від кадрів євхаристії з перших років советської влади, коли більшовики дяко переслідували віру в Бога та

кож при допомозі неграмотних комсомольців „першого призову“ і віру заміняли культом Леніна, а потім Сталіна.

Повернувшись до Америки, зробили фільм „Свіча на вітрі“. Працювали над фільмом чотири роки. Успіх був незвичайний. Фільм мав шість частин. Перша частина називалася „Новий бог“ — показала наївні і жорстокі спроби змінити віру в Бога і релігійні духовні цінності культом вождів та пророків марксизму. Друга частина називалася „Державна дає, держава і бере“. Конституція ніби забезпечує свободу віри, але її нема в країні, де розпинали і розстрілювали священників, фізично знищили сотні тисяч віруючих в УЛА-гу де зруйнували храми і їх безчестили.

Третя частина — „Країна не погоджується“ — це спіна вулиця, де опинилися Російська Православна Церква, яка пробувала погостити служіння Богові з лояльністю до влади безбожників.

Четверта частина — „Якщо забудете, о Єрусалиме...“ — говорять про долю жидів у СССР. За царя хоч їх і били, але не нищили як наріз і дозволяли бути жидами. Советська влада аси-

мілює жидів, хоч вони це роблять і добровільно. На цілий СССР залишилося семеро рабів.

П'ята частина — „Нема бога крім Аллаха“. На сцені військова дефілада в середньоазійській республіці. Голос диктора — „В Афганістан не посилають воїків мусульмани маршують під звуки советських маршів, але в їх душах звучить вічний ритм Ісламу“.

Шоста і остання частина — „Свіча на вітрі“ показує тайні зібрання гонимих християн, незвичайно гарні постичні катри християн людей в річці у блих одягах. І — кладовище в снігу — пахиди по замучених братах у Христі.

Голос за кадрами — „Дуже темно навкруги, але ми бачимо зорі над нами“. Третьою на вітрі полум'я свічок. Долоні вірних не дозволяють свічкам гаснути. Музика добра, відповідає змістові фільму.

Фільм „Свіча на вітрі“ було показано 1984 року на міжнародному конгресі з питань свободи релігії в Римі. І то не офіційно. Проти фільму протестували советські сателіти: СССР на конгресі не був. Фільм склавли Міжнародна амністія, Християнський інтернаціонал солідарності, Національна рада в справах советських жидів, християнські жидівські громади в ЗСА.

У 1985 році фільм демонстрували в Голлівуді, в ОН у Нью Йорку.

Закінчення буде.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Теодор Терен-Юскіс

„Танок волі“ в Нью Йорку

Як довідуюсь із української канадської преси, п'єса молодого Бориса Будного „Танок волі“ мала в Канаді великий успіх. Український драматичний ансамбль „Заграва“, що виставляв уперше цю річ, загостив з нею і до нас, до Нью Йорку. День для вистави не був якимось підходящим, бо раніше пополуноч в суботу в жінок — повно роботи, а перед Днем Матері, то і поготів. Крім цього були ще й дві інші важливі наші імпрези. Проте ті, які прийшли не пожалували, бо вийшли з представлення заломлені. І хоча члени ансамблю „Заграва“ — це в більшості молоді люди, все таки вистава в цілому чинила враження переконливого театрального видоюча без садочкового посямку. Цю виставу було присвячено пам'яті нещодавно померлої відомої праївниї-режисерів „Заграви“ Марії Левицької.

Тематично п'єса пекучо актуальна. Початкові лії (три) дещо закороткі, мова могла б бути більше ліричною (лати виправити), більше толку з нашими політичними аліями були б тільки скріплити п'єсу. Однак нема сумніву, що Б. Будний має талант відчуття багатогранності театральної життєвості і драматизму нашого існування. Йому потрібна тільки ще дальша наполеглива літературна робота у цій ділянці творчості.

Очевидно, що кожного з нас мусить зацікавити епізодична історія утічі з російсько-большевицького уярмлення у вільний світ української татини — найправдолюбніші солістки зі советського ансамблю танцю, що гостює у Канаді в Торонто. А саме притом у мешканці нашого громадянства Тараса Захарчука (Алім Степін), у якого перебіг життя у ЗСА „Жовті ниви“. Тамара Росіко (Олександра Микитенко), прохаючи допомоги в цій односторонній справі, з нею познайомився Тарас уже попередній і доразумував її утічу. Не зважаючи на ренування його нареченої Олі (Оля Шурік) і урядових ускладнень, Тарас при допомозі нашого урядовця Канадського міністерства імміграції Костика Ростика (Йосип Терлецький) рішають допомогти у втечі української татини.

Адміністрував виставу в Нью Йорку, 9-го травня ц. р. в залі школи А. Леви, Михайло Івасівка.

Густі і протяглі оплески та букети квітів потвердили, що вистава „Заграва“ мала у глядачів успіх. І Нью Йорк очікує дальших виступів цього симпатичного ансамблю.

АЛЬМАНАХ УНС 1988

Редакція „Свободи“ приймає матеріали до Альманаху УНСОУ на 1988 рік до 1-го липня 1987 року. Шановних авторів проситься брати до уваги такі роковини як Тисячоліття Християнства України, 70-ліття проголошення незалежності України в 1918 році та 95-ліття щоденника „Свобода“.

Закінчення буде.

Клим Яро-Славський

ЗБАРАЖЧИНА

IV.

У статті п. н. „Шляхетні зусилля не пропадуть“, що й написав о. Андрій Двораківський, крім цікавих фактів є ще в тексті одне знаменне місце, а саме, що в селі Іванчани було кілька родин т. зв. латинників, які, не знаючи польської мови, українизувалися, деякі навіть служили добровільцями в українській Армії.

Із статті про Капустині, автором якої є Петро Телев'як, виразимо п'ять речень із її закінчення. „Одного разу, на початку 1944 року німецькі прикордонники заважили колону війська, що вийшла з села Мусорівці, наближалася до Капустині. Німці думали, що це УПА і почали стріляти. А це були мадри, які в свою чергу прийняли, що це селяни стріляють на них і так почався бій. Німці втекли, бо їх було мало, а мадри ввійшли в село, стріляючи кожного, кого тільки побачили та кидали гранати до хат через вікна, тоді підпалили село. Багато селян побирано, а між ними й колишнього голову читальні „Провітти“, Миколу Телев'яка, що загинув на власному подв'ї від мадриського багнета“.

У час коли ширяться фальшиві вістки, моваля, українці антисеміти, прямо довідатися із статті Степана Задорожного про Клебанівку те, що мешканці цього села під час Другої світової війни, ризикуючи життям, переховали жидівку з трьома дітьми. З Клебанівки вийшло кілька висококваліфікованих ремісників, вивчаючи свої фахи в Відні. Між іншим батьки Йосипа Лісогогора походили з цього села.

З обширної статті Євстахія Ясеневського про село Кобилля вибираємо лише деякі місця з мотивів, що їх подано на початку цього огляду.

„Пригадує в селі стареньку жіночку, — каже автор, яка часто оповідала, як малою дитиною носила до батькам їжу, коли вони працювали на панщині. Вона також розповідала, як жид із сусіднього села виорендував у Кобиллі церкву“.

Далі читасмо: „у другій половині XIX ст. після скасування панщини серед селян поширилося страшне пияцтво. Війт Грешук і голова читальні дуже суворо картали непоправних пияків. У церкві відбулася спеціальна місія з цього приводу, підчас якої багато осіб записалися не пияти алкогольними напоями“.

Рік за роком село підіймалося шораз більше на правильний шлях. У висліді помітної сволотності, село стало під кожним поглядом одним із зразкових у Збаражчині.

Сто п'ятдесят громадян села служило в рядах Української Галицької Армії, згинуло героїською смертю 18 осіб (підстаршин і стрільців) у цьому числі двох народних учителів.

„Село Красносільське, — пише в своїй статті Микола Надзержний, — заслужено гордиться своїм відомим меценатом-патріотом Іваном Телев'яком, який мав велике зрозуміння для освіти й громадсько-суспільного життя. Він був Фундатором гімназії „Рідна Школа“ в Збаражі, багато допоміг українській приватній гімназії в Рогатині“.

В цьому селі Іван Телев'як і його дружина Варвара пожертували на приватні українські школи 52,000 корон, а крім цього ще 16,000 корон на будову Народного Дому в Збаражі.

Про Курники, що про них написав Євстахій Ясеневський, довідуюсь, що в цьому селі, опинившись удріте під советською окупацією в часі вивозу поляків на „земі одискане“ вибухла велика пожежа, у висліді якої із села залишилися руїни. Автор статті каже, що: „Сьогодні нема більше села на географічних картах села Курники. Більшовики село злікидували, а його територію й населення включили до села Іванчани“.

Із статті Миколи Гейншия про Лисиничі вибираємо лише одну деталь. „Село піднесено зустріло відновлення української державності 1918 р... Розборонено австрійської жандармерії в селі пройшло мирно“. Після цього трапилася одна замітна подія. Молодий студент Іван Сльото підійшов до свого батька зі словами: „Дай мені твою рушницю і йди додому, бо ти вже багато навоювався для чужих; я тепер піду воювати за свою Українську державу й за свій нарід“. Молодий пішов на фронт... там і загинув. Услід за ним пішло багато інших односельчан: кільканадцять із них не повернулося.

З обширної статті Михайла Штойка про Мелін,

вже кажемо тільки на два фрагменти. „Отесь Захарків був 25 років парохом у селі. Восени 1942 року довелося йому тікати від німців. Сталося так, що в льоху на парафії переховувалося 17 жидів, які себе якимось чином прозвали й незабаром утекли з села“.

Автор описує страхотні ганебні паціфікації в селі: тортувано свідомих, діяльних мужиків і жінок, навіть не пощадив одного латинника за те, що запитаний котатою, відповів українською мовою: в їхніх головах не могло поміститися, що латинник, по-їхньому польське, знає польської мови. Напевно його відповіди зрозуміли як провокацію. Після такої „лекції“ латинник напевно багато навчився і зрозумів.

„Побито тоді в страшний спосіб директори місцевої школи Петра Смоля, якому заповнило смертельні рани тілі, від яких він швидко помер... Після несподіваного нападу, село виглядало жалюгідно, понижені дахи, порожніда солома по вулицях, порожніда всі люди збіжжя, понижені хатні устаткування, покочені люди. Здавалося, що чорним шляхом пройшли модерні варвари й заповняли знищення гірші, ніж ті, що їх наносили в минулому на українські землі татари й турки“.

Не помилився Михайло Беркета, назвавши Нове Село селом міського типу. Не було б перебільшенням назвати його містечком. У Новому Селі були — суд, пошта, податковий і скарбовий уряди. В зв'язку із судом крім суддів і судових секретарів, були там оборонці-адвокати й нотаріат. Рівно ж були лікарі й аптека. Крамниця різного роду було 19, в українських руках — дві м'ясарні, кіоск, кооператива мішаних товарів, крамниця взуття, крамниця залізних виробів, крамниця мануфактури й ресторан.

У Новому Селі діяли: Філія „Провітти“, „Рідна Школа“, Союз Українок, „Сільський Господар“, „Луг“, „Сокіл“, хор і мабуть, найкращий у Збаражчині Аморський Театральний Гурток, що ним у самих початках керував Богдан Паздрій, який згодом став одним із найкращих професійних акторів української сцени.

Періодично там відбувалися курси — диригентів, режисерський, бібліотечарський, пасичничо-садівничий, кукарський і галування.

Рільничою Школою керував Кость Мазуренко.

(Продовження буде)

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно-американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливості „Свобода” публікує в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо — очевидно — ці фотознімки нам надіслано.

Стефанія Анна Козловська, доня Генрі та Карен Козловських, нова членка 127-го Відділу УНСоюзу в Бомало, Н. Й. Вписали в членів УНСоюзу свою вунучку дідо та бабуня Дмитро і Дольорес Баранські.

Стефан Антін Волянський, син д-ра Лева та Марії з Мандзіїв Волянських, новий член 88-го Відділу УНСоюзу в Керганскон, Н. Й. Вписали в членів УНСоюзу свого вунучка Стефана Антона дідо і бабуня д-р Олег та Людмила Волянські.

Іван Андрій Мироняк та його молодший братчик Василь Степан Мироняк, діти Василя та Петриши Мироняк, нові члени 114-го Відділу УНСоюзу в Чикаго, Іл. Вписали своїх вунучків в членів УНСоюзу бабця Анна Мироняк.

Голлі Марія Шеффілд, доня Руті Анни Будник та Ріка Шеффілда, нова членка 452-го Відділу в Геммонд, Індіана. Вписав свою вунучку в членів УНСоюзу дідо Степан Будник.

Михась Дяківський, син Лесі та Богдана Дяківських з Каліфорнії, наймолодший член 37-го Відділу УНСоюзу в Елізабеті, Н. Дж. Михась народився 15-го травня 1986-го року і вже в серні цього самого року став членом УНСоюзу, коли батьки набули для нього студійну грамоту УНСоюзу.

Марія Євгенія Боганон, доня Лаври та Євгенія Боганон, нова членка 452-го Відділу УНСоюзу в Геммонд, Індіана. Вписала свою вунучку в членів УНСоюзу бабуня Доріс М. Кейс.

Андрій Михайло Кифор, син Христини та Зенона Кифор, новий член 57-го Відділу УНСоюзу в Ковгоз, Н. Й. Вписав в членів УНСоюзу свого вунучка дідо Роман Мацюк.

Анастасія Ірина Березовська, нова членка 194-го Відділу УНС, доня Лідії та Омеляна Березовських. До УНС маленьку Анастасію вписали бабуня і дідушко Анна та Адам Домбровські.

Оксана Марія Лашук, доня Ірени та Михайла Лашуків, нова членка 70-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Ситі, Н. Дж. секретарем якого є дідо новий членки Микола Шеремета.

Маркіян Андрій Жига, син Зенона та Маріани Жига, новий член 346-го Відділу УНСоюзу в Клівленді, Огайо.

Богдан Василь Пузик, наймолодший член 194-го Відділу УНС, син Анни і Степана Пузиків, якого, як і раніше цього брата Михайла, Степана та Тараса також помістили на світлі, до УНС вписали бабуня і дідо Анастасія та Михайло Мацюки.

Вікторія А. Брук, доня Христини та В. Івана Брук, нова членка 377-го Відділу УНСоюзу в Сейнт Пітерсбург, Флоріда. Вписали свою вунучку в членів УНСоюзу, набуваючи для неї грамоту забезпечення, дідуся і бабуня Володимир і Марія Павличин.

Андрій Осип Мельник, син Ярослава і Дебі Мельник, новий член 337-го Відділу УНСоюзу в Балтимор, Меріленд. Вписали свого вунучка в членів УНСоюзу Люба і Роман Мельники із Йорку, Па.

Катя Елеонора Василькевич, доня Романа та Емілі Василькевич, наймолодша членка Пластового 147-го Відділу УНСоюзу в Дітроїті, Мішґен. Вписали свою вунучку Катю Елеонору в членів УНСоюзу дідо і баба Зенон і Марта Василькевичі.

Лідуся Мулик, дочка Марусі Дармаграй-Мулик і Дмитра Мулика, нова членка 194-го Відділу УНСоюзу в Нью Йорку. Одноразову вкладку за цю нову грамоту Лідусі заплатив дідо Петро Дармаграй.

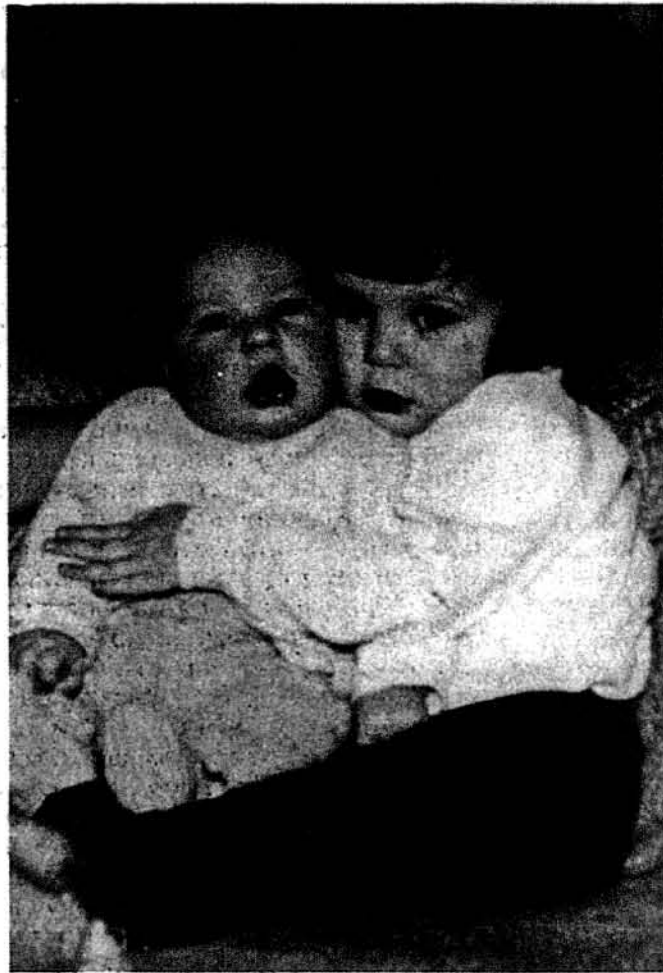
Матей Євген Шоробура, син Богдана і Марії Шоробури, новий член 39-го Відділу УНСоюзу, Т-ва „Українська Сім” у Сиракузах, Н. Й. Вписали в членів УНСоюзу свого вунучка Матей Євгена дідуся і бабця Євген і Стефанія Тишко.

Павло Матвій Калачко, син Михайла та Мерлін Калачко, новий член 304-го Відділу в Бомало, Н. Й. Вписали свого вунучка Павла Матвія дідо і бабуня Михайло та Гелен Калачко.

Анатоль Кронрат, син Вікторії та Дональда Кронрат, новий член 47-го Відділу УНСоюзу в Бетлегем, Па. Вписав свого вунучка в членів УНСоюзу дідуся Імре Кардашинець, який вже раніше подбав про забезпечення в УНСоюзі двох інших своїх вунучків.

Олександр та Адріана Литвини, діти Миколи та Валентини Литвин, наймолодші члени 116-го Відділу УНСоюзу в Трентоні, Н. Дж. Адріана намовила батьків, щоб вони закупили для її братчика Олександра студійну (коледжову) грамоту УНСоюзу.

Ляріса Олеся Емейт, доня Петра та Христини Емейт, нова членка 42-го Відділу УНСоюзу в Пассейк, Н. Дж. Вписали свою вунучку Лярісу в членів УНСоюзу дідуся Олекса і бабця Маргарета Грцица.

Стефан Михайло Тишко, син Богдана і Марії Тишко, новий член 39-го Відділу УНСоюзу, Т-ва „Українська Сім” у Сиракузах, Н. Й. Вписали вунучка в членів УНСоюзу дідуся і бабця Євген і Стефанія Тишко.

ДОРОГІ БАТЬКИ! ЯКЩО БАЖАЄТЕ ЗВ'ЯЗАТИ СВОЇХ ДІТЕЙ З УКРАЇНСЬКОЮ ОРГАНІЗОВАНОЮ ГРОМАДОЮ, ТО ЗАБЕЗПЕЧІТЬ ЇХ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ ДУЖЕ ДЕШЕВОЮ ГРАМОТОЮ В КЛАСІ „ТР – 65”, ЗА ЯКУ ЗАПЛАТИТЕ ЛИШЕ ОДНУ ВКЛАДКУ — 75 ДОЛ. І ВАШІ ДІТИ БУДУТЬ ЗАБЕЗПЕЧЕНІ НА 1,000 ДОЛ. ДО 23-го РОКУ ЖИТТЯ. ПІСЛЯ 23-го РОКУ ЖИТТЯ ЦЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АВТОМАТИЧНО ЗРОСТАЄ ДО 5,000 ДОЛ.

Український Народний Союз
пошукує досвідчених

АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
І
ЗАГАЛЬНИХ
АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ

зі знанням української і англійської мов
на околиці
Чикаго, Нью Йорк, Торонто, Філадельфії,
північного Нью Йорку і Нової Англії
з метою розбудувати і керувати мережами
агентів-продавців в тих округах.

- Впроваджуючі інформації
- Платня у формі позички
- Відсотки від комісового
- Всі беневіти

Звертатись до:

H.P. Floyd, National Sales Director
Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

ДРУГА ЛИСТА ПЛАТНИКІВ „ГРОМАДСЬКОГО ФОНДУ” при УАКРаді та ФОНДУ СКВУ за рік 1986

1. З подякою подаємо другу листу жертводавців, що переслали датки за 1986 рік після 1-го січня 1986 р., як рівнож усіх нових платників, що вперше зложили пожертви за рік 1986.
2. Усі жертводавці на Фонд Оборони 1-ої УД — УНА одержать особисту подяку від Крайової Управи Братства кол. Воїнів 1-ої УД — УНА.

Пожертва на		Пожертва на	
Ім'я і прізвище, Стелт	УАКР	Ім'я і прізвище, Стелт	УАКР
Алексєвич Микола, Па.	25.00	О. Волковинський Григорій	15.00
Андрейко Микола, Н.Я.	15.00	Волошинський Михайло і Ліда, Н.Я.	25.00
Андрейко Надія, Н.Я.	10.00	Волошин Александр, Огайо	10.00
Анюк Юрій, Па.	15.00	Волошин Петро, Н.Дж.	15.00
Андрейчук Роман, Па.	10.00	Волошин Микола, Огайо	20.00
Арпініч Іван, Ілл.	10.00	Волчук Оксана, Н.Дж.	25.00
Арнольд Марта	—	Волынська Богдана, Н.Я.	25.00
Арсик Микола і Галина, Ілл.	30.00	Воробія Павло, Мн.	15.00
Артимів Модест, Па.	25.00	Воронович Юрій, Ілл.	15.00
Артюшенко Юрій, Ілл.	15.00	Воронок Роман, Н.Дж.	25.00
Аттон Іван, Н.Я.	15.00	Проф. д-р Вороник Олександр	30.00
Б.В.	25.00	Воскобіянік Іван, Па.	15.00
Бабій А. М., М.	25.00	Воскобіянік Михайло, Кт.	25.00
Бабій Іван, Н.Я.	15.00	Д-р Врецьона Гали, Н.Я.	30.00
Баб'як Михайло, Н.Я.	15.00	Гованкович Ярослав, Огайо	15.00
Багрий Володимир, Н.Дж.	10.00	Гаврилюк Іван	15.00
Базюк Ярослав, М.	25.00	Гаврилюк Осип	10.00
Байко Петро, Огайо	15.00	Гаврилюк Василь, Н.Дж.	2.00
Бакад Володимир, Фл.	15.00	Гаврилюк В. Н.Я.	25.00
Бакало Варвара, Н.Я.	25.00	Гадзевич Катя і Адрия, Н.Дж.	10.00
Балтарович Роман і Марія, М.	25.00	Гадзевич Роман, Кт.	25.00
Бараболак Микола, Ілл.	15.00	Гайдушок Леонід, Дха.	5.00
Баран Катерина, Ілл.	15.00	Галавська Т. М., Фл.	51.00
Баран М. Н.Я.	20.00	Галібай Р. і Л., Н.Дж.	25.00
Баранецький Володимир і Христина, Н.Дж.	25.00	Галіжко Григорій і Леонтинна, М.	15.00
Барановська Арина, Конн.	25.00	Гаммерський Богдан, Ка.	15.00
Барич В. Е., М.	15.00	Ганас Олександр і Лідія, Па.	30.00
Бак-Бойчук Теофіл, Па.	5.00	Гарасуо Петро і Марія, Н.Я.	30.00
Балабан Емілія, Н.Я.	20.00	Гаргай Олена, Па.	5.00
Балабан Євген, Н.Я.	5.00	Гарасевич Богдан, М.	40.00
Балуцка Ольга, Н.Дж.	15.00	Гарасевич Володимир, Па.	15.00
Банківський І., Фл.	15.00	Гарасимів Михайло, Кт.	15.00
Д-р Бараболак Микола, Ілл.	30.00	Гарасимів Володимир, Ві.	20.00
Баран Катерина	15.00	Гарасимів Стефан, Масс.	15.00
Баран Андрій, М.	15.00	Д-р Гаргай, Па.	35.00
Баранецький Мирон, Па.	35.00	Гаркуша Віктор, М.	15.00
Бараник Юрій, М.	—	Гарматій Павло, Фл.	15.00
Бараник Роман, М.	20.00	Гевко Василь	20.00
Бараник Галина, Н.Я.	5.00	Гевко Михайлина, Па.	30.00
Вашук-Бартас Галина, Н.Я.	25.00	Гаврик Богдан, Па.	20.00
Бац Іван, Ка.	50.00	Герещ Александр, Н.Я.	25.00
Бачинський Юрій і Марга, Півд. Кар.	15.00	Григук Володимир	25.00
Бевчик Осип, М.	10.00	Григук Богдан, Н.Я.	15.00
Беднарський Денис, Н.Дж.	20.00	Гришинський Стефан, Огайо	25.00
Беймук А.	—	Гладкий Про	20.00
Бекіш Мирослав, Н.Дж.	15.00	Глива Петро, Кт.	15.00
Белей Мирослава, Конн.	15.00	Глинський Борис і Ульяна, Н.Дж.	15.00
Бендзар Юліан, Н.Я.	15.00	Гнатик Володимир і Ольга, Н.Дж.	30.00
Бен. Константи́н, Мд.	5.00	Д-р Гнатюк Богдан, Па.	15.00
Берегульська Станіслава, Ма.	10.00	Гнатів Леслі, Н.Я.	15.00
Бережна Евфросинія	10.00	Гнатюк Богдан Т., Па.	25.00
Беззацька Анна, Огайо	10.00	Гнатюк Мирослава В., М.	25.00
Березинський Михайло, Па.	15.00	Гнатчук Ірина, М.	5.00
Березинський Осип, Па.	15.00	Гнідий В., Па.	25.00
Березовська Наталія	—	Гніп Георгій, Ка.	15.00
Березовська Соня Дарія, Кап.	40.00	Гніп Іван, Ка.	50.00
Бігун Стефан і Марія, Віс.	15.00	О. Митрат Голдинський Микола, Мн.	15.00
Бігун А. О., М.	10.00	Д-р Голдинський Володимир, Мн.	25.00
Бігун Михайліна, Н.Я.	15.00	Голдинський Осип, Н.Дж.	50.00
Білик Любомир, Н.Я.	15.00	Голінський Нестор і Лариса, Н.Дж.	50.00
Білінський Ярослав, Де.	25.00	Д-р Голін В., Фл.	15.00
Білінський А.	25.00	Головацький Осип, Фл.	15.00
Білінська Анна	15.00	Голод Андрій, Ілл.	25.00
Білінська Марія, М.	15.00	Голуб Марія, М.	20.00
Біловус Володимир, Н.Я.	15.00	Голін Мар'ян, Ілл.	25.00
Білоброн Сібіла, Н.Дж.	5.00	Гончар-Ярослав	5.00
Білозор Марія, Па.	10.00	Гончаренко Петро, М.	25.00
о. Біляк Степан, Фл.	25.00	Горбовий Євгенія, Фл.	30.00
Біляк Олена, Фл.	15.00	Горієнко Павло	10.00
Біляк Василь, Н.Дж.	15.00	Горішній Микола, Н.Дж.	5.00
Біляк Роман, Віс.	25.00	Городиловська Ірина, Ілл.	15.00
Бірч Десмонд А.	—	Городишський Орест, Ілл.	15.00
Благіткі Олександр і Павліна, Н.Дж.	25.00	Горупько Марія, Фл.	10.00
Бобеляк Дмитро, Н.Дж.	15.00	Гошовська Христина, Н.Я.	25.00
Бобяк Александра, Н.Я.	15.00	Фрамляк Дмитро, Фл.	15.00
Богдан Лідія, Фл.	30.00	Григорій Олексій	15.00
Богдан Василь, Мд.	15.00	Григорович Петро, Мд.	10.00
Богданов Павло, Н.Я.	5.00	Григорчук Л. Л., М.	25.00
Бобель Микола, Аюва	25.00	Гринда Марена, Ка.	5.00
Бодінський Осип	10.00	Гринишин Іван, Н.Я.	25.00
Боднар Павло, Н.Дж.	15.00	Гринишин Віра, Н.Дж.	20.00
Боднарський Василь, Па.	15.00	Гринишкі Епіфан, Фл.	10.00
Мгр. Боднар Ярослав, Д.К.	25.00	о. Гриньох С., Па.	20.00
Д-р Боднар Наталія, Д.К.	25.00	Гришук Павло і Анна, М.	15.00
Боднарчук Зеновій, Н.Я.	30.00	Гришук Іван, Н.Я.	30.00
Боженко Святослав, Ка.	25.00	Грицюшко Стефанія, Дел.	15.00
Бойдух Лідія, Н.Я.	25.00	Гришко Василь і Галина, Фл.	30.00
Власенко-Бойцун Анна, Фл.	10.00	Гришук Юрій, Н.Я.	50.00
Бойчук Орест і Марія, Н.Я.	10.00	Грибелський Стефан, Я., Н.Я.	25.00
Бойчук Микола, Па.	25.00	Грушевич Ірина, М.	25.00
Бокало Варвара, Н.Я.	15.00	Гук Степан, Н.Дж.	15.00
Борис Марія С., Па.	25.00	Гук Михайло, Мн.	50.00
Борис Теодор, Огайо	15.00	Гуменний Лев, Фл.	5.00
Бориско Вілліам і Катерина, М.	50.00	Гуменна Докія, Н.Я.	15.00
Борковські Тарас і Марія, Н.Дж.	25.00	Гуменницький Степан, Ілл.	15.00
Бородайко Марта В., Ілл.	15.00	Гурман Іван, Н.Дж.	15.00
Бортновський Михайло, Ка.	10.00	Гурський Яків, Н.Я.	25.00
Де Браун Петро, Фл.	10.00	Гурський Пантелеймон, Па.	15.00
Бранік В. Н.Я.	10.00	Гуртовий Панас, Ілл.	15.00
Брендзей Степан, Па.	—	Гусак Леонід, Фл.	30.00
Бренер (Лукашевич) Давид, Н.Я.	10.00	Гущал Богдан, Мн.	15.00
Д-р Бреславець Галина, Мд.	25.00	Гущук Василь, Фл.	10.00
Бровар Емілія, Ілл.	15.00	Габрин Федір, Па.	15.00
Бровинський Іван, М.	15.00	Гавур Мар'ян, Огайо	15.00
Бродило Іван, Н.Я.	15.00	Гейнор Христия і Павло, Кт.	25.00
Брутон А., Ка.	10.00	Галло Бернадін Зірка, Кт.	25.00
Буйдуй М.	15.00	Голіновський Мирон і Марія, Н.Дж.	15.00
Буксар Юрій, Фл.	30.00	Гелетканіч Роман, Кт.	25.00
Букачевський Ярослав, Н.Дж.	15.00	Генгало Петро, Па.	50.00
Бурчакська Лідія, Па.	15.00	Д-р Гіль Євген і Анізія, Мд.	25.00
Бурбело Богдан, Па.	10.00	Гравяк Дмитро, Фл.	15.00
Буряк Микола, Н.Дж.	15.00	Гринда Дмитро, Па.	15.00
Буряковець Нетті і Юрій, Н.Я.	30.00	Гула Петро, Ілл.	15.00
Бучак Мирон, Н.Я.	20.00	Гут Павло і Анна	15.00
Вайда Наталія	20.00	Давидюк Іван, Мд.	15.00
Валчицький Михайло, Па.	5.00	Даниленко Іван, Н.Дж.	25.00
Варварів Володимир, Па.	30.00	Даниш Марія, Н.Я.	15.00
Варивола І.	15.00	Данківський Іван, Па.	30.00
Василенько Ю. Н.Я.	25.00	Дарпопай Володимир Т., Фл.	25.00
Василік Максим, Д.К.	10.00	Дарків Іван, Па.	10.00
Василік Василь, Па.	10.00	Дебайло Володимир, Н.Дж.	25.00
Васильовська Віра, Фл.	—	Дебріні Александр, М.	15.00
Васильченко Катерина, М.	15.00	Дейнека А., М.	10.00
Ведмедик Іван, Ог.	15.00	Дейчаківська Віра, Н.Дж.	25.00
Велич Микола, Н.Я.	25.00	Демків Петро, Па.	15.00
Венгер Ігор, Н.Я.	15.00	Демус Теофіл, Ілл.	30.00
Венке Отто, Н.Дж.	15.00	Данисенко Іван, М.	10.00
Вертипорох Юлія, Фл.	25.00	Д-р Дерій Омелян, Мд.	—
Д-р Веселый Орест, Ка.	25.00	Депутат Михайло, Н.Я.	15.00
Веселый Александр, Ка.	25.00	Держко Зенон, Ва.	25.00
Весоловський Олег	25.00	Деркач Іван, Ілл.	20.00
Вешневський Йохим, Н.Я.	15.00	Деркач Антін, М.	15.00
Війтек Дмитро, Не.	20.00	Дзедзик Андрій, Н.Дж.	15.00
Вибачинський Юрій і Анна, Ка.	25.00	Дзюба Петро, Н.Я.	15.00
Виниш Іван, Ілл.	15.00	Дзюбинська Валентина, Фл.	15.00
Винари Богдан і Тетяна	—	Дзюбинський Роман, Фл.	15.00
Висоцький Роман, Ілл.	25.00	Дзюбинська Ольга, Фл.	15.00
Витанович Юрій, Н.Дж.	25.00	Дзюбинський Ераст, Фл.	15.00
Витвицький Ігор і Дарія, Н.Я.	30.00	Дзюбинська Ольга, Фл.	15.00
Витневський Вячеслав, Н.Я.	20.00	Дзюбинський Роман, Фл.	15.00
Войтович Анна М., Ілл.	25.00	Дзюла Андрій, Па.	15.00
Возник Іван, М.	15.00	Джонсон Ірина Л., Фл.	50.00
Войтович Степан, Па.	10.00	Д-р Джуль Павло, Ві, М.	25.00
Войчак Юрій І., Н.Я.	10.00	Дигдало Роман, М.	40.00

Пожертва на		Пожертва на	
Ім'я і прізвище, Стелт	УАКР	Ім'я і прізвище, Стелт	УАКР
Дигдало Рома, М.	50.00	Костюк Іван і Софія, Ко.	15.00
Дига Катерина, Н.Я.	5.00	Костюк Володимир, Па.	30.00
Діак Валтер, Ма.	25.00	Костюк Теодор, Мд.	30.00
Дмитерко Роман, Ілл.	15.00	Костюк Євгенія, Па.	15.00
Дмитерко Роман, Ілл.	30.00	Костюк Марія, Ва.	15.00
Добровольський Ярослав, М.	25.00	Кострик В. Ог.	15.00
Добровольський І., Па.	—	Котенко Володимир, Ілл.	30.00
Доброжино Людмила, Фл.	30.00	Котляр Петро С. Н.Дж.	25.00
Доброжино Петро, Фл.	15.00	Котляр Святослав, Н.Дж.	25.00
Догань Віра, Фл.	—	Кохан Іван, Ог.	25.00
Долінський Адриян, Лариса, Н.Дж.	15.00	Кравс Володимир, Н.Я.	10.00
Домашевський Микола, Ілл.	10.00	Кравчук Галина, Кт.	15.00
Домбчевська Анна, Н.Я.	10.00	Крамарчук Іван і Марія, Н.Я.	30.00
Домбчевська Ірина, Па.	15.00	Кріль Михайло, Ма.	15.00
Доброжино Василь, Фл.	15.00	Криса Нестор, Н.Я.	20.00
Дорошенко Анна, Ілл.	15.00	о. Крихалка Стефан, Га.	15.00
Дорошенко Людмила, Ілл.	25.00	Д-р Крижановський Микола, Н.Я.	25.00
Дорошенко Анатолія, Ві.	25.00	Крижанівська Марія, Н.Я.	50.00
Дражевська Любов, Н.Я.	15.00	Крижанівський Степан, Н.Я.	15.00
Драч Віра, Н.Я.	15.00	Крижановський Оліан, Па.	25.00
Дрозд Осип, Фл.	—	Крозіер Лідія, Н.Я.	25.00
Дудка Микола, Фл.	30.00	Кротюк Марія, Ко.	—
Дукан Іван, Па.	10.00	Крохмалюк А. П., М.	15.00
Д-р Думенко Симон, Ві.	25.00	Крохак Теодор	15.00
Дуткевич М. Я., М.	5.00	Крулик Роман, Н.Я.	15.00
Дущин Марія, Н.Я.	10.00	Круський К., Ко.	—
Дядинко Ольга, Н.Дж.	15.00	Кузевський Іван, Па.	20.00
Мгр. Дяків Роман, Па.	40.00	Кузик Дарія, Н.Дж.	—
Дячук Микола, М.	20.00	Кузики Любомир і Анна	30.00
Дячук Володимир і Ульяна, Н.Дж.	50.00	Кузики Тана і Юрій, Ілл.	25.00
Еліан Михайло і Олена, Н.Я.	25.00	Кузишин Александр, Н.Я.	15.00
Ельнік Я., М.	5.00	Кузьмині Л. і Р., Ка.	—
Заболотна Параня, Ілл.	15.00	Кузьмович Денис, Па.	30.00
Заводуц Зенон, Па.	15.00	Куйбіда Осип, Н.Я.	15.00
Зазуля Т. і О., Н.Я.	50.00	Кулик Г., Фл.	—
Заліський Антін	10.00	Кулик Емілія, Фл.	30.00
Залужський Мирон, Н.Я.	25.00	Кун Іван, Н.Дж.	25.00
Залужський Володимир, Н.Я.	25.00	Кунів Іван, Па.	10.00
Д-р Заньків Володимир, Н.Дж.	25.00	Купчинський Ярема, Н.Дж.	25.00
Залужко Іван, М.	15.00	Купчинський Юрій і Ірина, Н.Я.	25.00
Залужко Олександр, Н.Я.	25.00	Курас Андрій, Н.Дж.	25.00
Захарчук Б. А., Па.	25.00	Куриляк Михайло, Фл.	—
Захарчук Б. А., Па.	25.00	Куриляк Богдан, Н.Дж.	25.00
Захарчук Б. А., Па.	25.00	Кутний Богдан, Н.Дж.	15.00
Захарчук Б. А., Па.	25.00	Кучер Володимир К., М.	15.00
Захарчук Б. А., Па.	25.00	Кушнір Дарія, М.	25.00
Захарчук Б. А., Па.	25.00	Лаба Іван, Р.	15.00
Захарчук Б. А., Па.	25.00	Лабка Ярослав, Н.Дж.	10.00
Захарчук Б. А., Па.	25.00	Лагола Петро, Ог.	—
Захарчук Б. А., Па.	25.00	Ладанія Степан, Н.Дж.	25.00
Захарчук Б. А., Па.	25.00	Лампик Любомир і Марія, Н.Я.	15.00
Захарчук Б. А., Па.	25.00	Лампик-Леско Люба, Н.Дж.	25.00
Захарчук Б. А., Па.	25.00	Лампик Роман, Н.Дж.	25.00
Захарчук Б. А., Па.	25.00	Лашкевич Ольга, Па.	15.00
Захарчук Б. А., Па.	25.00	Д-р Лебедович Віктор, Б., М.	25.00
Захарчук Б. А., Па.	25.00	Лебедович Міка, М.	5.00
Захарчук Б. А., Па.	25.00	Л. В. Н.Дж.	25.00
Захарчук Б. А., Па.	25.00	Левницька Ярослава, Н.Я.	20.00
Захарчук Б. А., Па.	25.00	Левницька Іванна, Ілл.	10.00
Захарчук Б. А., Па.	25.00	Д-р Лемішка Андрій, Мд.	25.00
Захарчук Б. А., Па.	25.00	Ленчук Іван, Н.Дж.	10.00
Захарчук Б. А., Па.	25.00	Лесюк Орест, Па.	—
Захарчук Б. А., Па.	25.00	Лесюк Мирон, Н.Дж.	15.00
Захарчук Б. А., Па.	25.00	Лешу Анна, Н.Я.	25.00
Захарчук Б. А., Па.	25.00	Л. П., Н.Я.	15.00
Захарчук Б. А., Па.	25.00	Лешинський Анна, Фл.	15.00
Захарчук Б. А., Па.	25.00	Липник Степан, Н.Дж.	15.00
Захарчук Б. А., Па.	25.00	Лисевич Михайло, Фл.	15.00
Захарчук Б. А., Па.	25.00	Л. В. Марія	15.00
Захарчук Б. А., Па.	25.00	Лисенки Михайло і Олена, Н.Я.	30.00
Захарчук Б. А., Па.	25.00	Лисий Роман, Па.	15.00

царстві Оха.

Мистець Ярмо Козак шостого року малює картину з головними дієвими особами, яку розльовується прикінці постанови. Фінансову підтримку уділили: Кредитівка „Самопоміч“ (500 дол.). Культурний Центр

(300 дол.), Кредитівка „Будучність“ 100 дол.

Коментарі на виконання цієї п'єси були дуже прихильні, численна публіка виявила своє вдовolenня повстанням з місця та довготривалими оплесками.

Володимир Баран

„Українське Село” відзначило річницю чорнобильської катастрофи

Спільний Молебен в „Українському Селі” з нагоди відзначення річниці чорнобильської катастрофи.

Хоча від горезвісної дати 26-го квітня 1986 року минуло рік, слово Чорнобиль не сходять зі сторінок преси. Чужа преса, яка часто є під впливом лівих елементів, не радо згадує про Україну, однак про цю небувалу в історії трагедію мусіла голосно заговорити. Причини трагедії можна різно інтерпретувати. Однак незаперечним фактом є те, що Советський Союз виявив повну недбайливість і брак людності для своїх громадян тим, що своєчасно і належно не поінформував їх про розміри катастрофи. Треба було довідатись від сусідніх держав про велику небезпеку для людства.

Для відзначення цієї події дирекція „Українського Села” при співпраці гуртка „Червона калина” рішила посадити на власній площі пропам'ятного дуба. Визначено дату 27-го квітня на годину 6-ту вечором. До співучасті запрошено духовенство усіх обрядів і цілу українську громаду. В год. 6:15 процесія з духовенством і представниками молодечих організацій на чолі перейшла з великої залі „Українського Села” на площу, де був відслужений спільний Молебен. Співали хори церков разом з присутніми. Після Молебня заступника голови Юстину Неліген привітала присутніх і попросила президента корпорації „Українське Село” Степана Віхара до головної слова. С. Віхар у своєму вичерпному слові згадав про систематичне

ширення брехні Советським Союзом відносно применшення наслідків катастрофи і фальшування фактів. Тоді, коли десятки жителів України в околиці Чорнобиля гинули, коли все що живе гинуло від радіації, у тому самому часі відбувалася величава парад у Києві та Москві з нагоди 1-го травня, советські середники інформації голоули, що вибух був не дуже небезпечний і згинуло тільки дві особи. Україна важко

потерпіла і ще багато буде терпіти від наслідків вибуху, а її велика частина чорно земну не буде придатною для вирощування плодів довгі роки. Ми мусимо співчувати нашим братам в Україні і голосно протестувати проти насилья і фальшування Москви. З тої саме нагоди ми посадили пропам'ятного дуба, як вияв стійкості в обороні наших прав.

Після промови С. Віхара англійською мовою, коротко промовив голова гуртка

„Червона калина” Мирован Кольба. Описав представники молодечих організацій посадили дуба і на тому закінчено програму вечора. Прямно вражала численна громада усіх прошарків нашого організованого суспільства, яка мимо холодної погоди хотіла спільно відзначити річницю цієї чи не найбільшої нуклеарної катастрофи, яка сталася в Україні.

Зенон Василькевич

Ювілей століття

Ю. Кокоруд

У четвер, 21-го травня ц.р., в Амстердамі, Н. Й. Юстину Кокоруд відсвяткувала 100-ліття уродина.

Уроджена в Україні, вихована в Кракові, де була членкою Союзу Українок, „Рідної Школи” і „Відродження”. Чоловік її Теодор, заліс-

ничний службовець, помер в 1940 році і похований в Кракові. Виховала четверо дітей: Ольгу Лабу, Ірену Іванко і покійних вже синів д-ра Володимира і д-ра Ярослава. Бабуня сімох внуків, прабабуня двох правнучок.

Збірна виставка мисткині Чикаго

Заходами Союзу Українок Америки у дні 8-9-10-го травня ц.р. відбулася цікава імпреза, а саме збірна виставка праць 12-ти мисткинь Метрополіт Чикаго. Чикагська громада мала змогу познайомитися з багатьма досі маловідомими громаді мисткинями, а теж і ще раз подивляти твори мисткинь уже їй добре зна-

Войтович, Любомира Огаренко, Ярослава Кучма, Христя Соболь, Ярослава Панчук, Іоанна Еванчук-Кінд, Роксолія Гілішійська, Віра Маркевич, Дзвінка Бяла-Стайфел, Анісія Кармазіна, які виставили по 5-6 своїх мистецьких експонатів. Організаторами виставки були члени Окружної Управи СУА: Олена Харкевич, Ліна Басюк, Ірена Попович, а буфетом зайнялась Марія Гриняк.

Виставка пройшла з успіхом, відвідало її понад 200 осіб. Різноманітність сюжентів, акварелі, скульптурні з'являють готовість працювати, виробити план діяльності, створити окремі дієві комісії та буде співпрацювати з церковними ювілейними комітетами. На нашому терені вже дисциплінарний комітет 1000-ліття при кафедрі св. Йосафата, який вже має вироблені плани і почав їх здійснювати. Громадський комітет буде співпрацювати й помагає здійснити ці плани. В. Ліщинський подав до відома, що на терені Клівленду й Парми існує об'єднаний хор, що підготував репертуар великого концерту. Хор очолює Олег Мороз. Збори закінчено молитвою.

1-го березня ц.р., у приміщенні кредитової коопера-

В Огайо створено

Комітет Тисячоліття

За починком голови Українських Злучених Організацій Клівленду, 16-го січня ц.р. в приміщенні школи св. Йосафата в Пармі відбулися громадські збори в справі заснування місцевого Комітету Тисячоліття Християнства в Україні. На збори прибуло 70 осіб — представників організацій та зацікавлених громадян.

Збори відкрив Василь Ліщинський. Після молитви, яку провів о. д-р Іван Тилівський, вибрано президенту у складі: голова — В. Ліщинський, заступники голови д-р Ярослав Кривях, секретар — Павло Присяжний.

Голова президії попросив до слова д-ра Юрія Кульчицького, який накреслив доволі обширний план праці та висловив думки, пропозиції і поради як підготувати величаві святкування Тисячоліття Ювілею Християнства в Україні.

Голова президії подякував д-рові Кульчицькому за цінні вказівки й поради та запропонував, щоб присутні висловилися про склад і терен діяльності громадського ювілейного комітету. Після короткої дискусії вирішено, що тереном діяльності громадського комітету має бути степіт Огайо. Одноголосно вибрано такі особи до складу громадського комітету: голова — д-р Ю. Кульчицький, члени комітету (по абзучно) д-р Володимир Болдир, Яків Бурсу, д-р Микола Грушевич, Степан Зорій, Ірина Кашубинська, Олег Мороз, Євген Палка, Павло Присяжний, Тетяна Сілецька, Андрій Черень, Генрих Штайн гаген.

Збори погодилися, що до складу комітету повинні ввійти також представники і наших міст степіт Огайо, комітет може кооптувати до свого складу більше осіб з тих громадян, які виявляють готовість працювати, виробити план діяльності, створити окремі дієві комісії та буде співпрацювати з церковними ювілейними комітетами. На нашому терені вже дисциплінарний комітет 1000-ліття при кафедрі св. Йосафата, який вже має вироблені плани і почав їх здійснювати.

Громадський комітет буде співпрацювати й помагає здійснити ці плани. В. Ліщинський подав до відома, що на терені Клівленду й Парми існує об'єднаний хор, що підготував репертуар великого концерту. Хор очолює Олег Мороз. Збори закінчено молитвою.

1-го березня ц.р., у приміщенні кредитової коопера-

тив „Самопоміч” у Пармі відбулося пленарне засідання громадського Комітету Тисячоліття Християнства в Україні. Присутніх було 48 осіб. Після відкриття, молитви й відчитання протоколу засновуючих зборів голова д-р Юрій Кульчицький попросив до слова д-ра Богдана Футея, колишнього доволітнього голову УЗО у Клівленді. Д-р Б. Футей, який тепер очолює організаційний реферат крайового Комітету Тисячоліття, привітав присутніх в імені Крайового Комітету. Він з'ясував пророблену працю і плани комітету та проблеми і труднощі, як на внутрішньому, так і на зовнішньому відтинку. Він закликав писати листи до сенаторів і конгресменів, оголошувати й давати інформації про наше Тисячоліття у пресі, по радіо, на телебаченні, входи, де лише можливо давати відсіч мо- скалям, які присвоюють собі наше Тисячоліття. Д-р Футей звернув увагу також на те, що на шляху до здійснення наших планів зустрінемо чимало перешкод і непередбачених проблем, які, однак, переборемо, коли будемо діяти об'єднано.

Д-р Ю. Кульчицький подав коротке звітлення з праці громадського комітету. Відбулися сходи Союзу Українок, Товариства „Рідна Школа” та збори української громади в Янгс-таві, на яких обговорювалося плани ювілейних святкувань Тисячоліття.

До ескзутиву громадського комітету ввійшли: д-р Ю. Кульчицький — голова, В. Ліщинський і Я. Бурсу — заступники голови, та секретарі Павло Присяжний — українськомовний, Марта Ліщинська — англословна, Григорій Завальський — кореспондент. Створено дві комісії, устійнено їх склад та накреслено завдання.

Рішено покликати почесний комітет, до якого будуть запрошені наші духовники всіх обрядів. Владика Роберт Москаль й о. декан Стефан Ганкевич вже дали згоду очолити цей комітет. Заслухано інформації про хор і рішено звернутися із закликом до нашої молоді, щоб вступила до хору, бо в ньому мало молодих співачів.

6-го квітня ц.р., відбулися сходи голові дієвих комісій, на яких обговорено організаційні й фінансові справи та заходи для переведення в життя плану громадського комітету.

Адам Вой-

Заходами церковного хору парафії св. апостола Андрія Первозванного в Бостоні та нестомного диригента його д-ра Данила Садового, вийшла в світ нова платівка літургійного співу. Подія ця для парафії має надзвичайно велике значення морального і духовного характеру, особливо відчуття життєвості, а тому кожний з нас сприйняв її радісно і з великим піднесенням.

Щоб ознайомити читача, візьмемо до рук саму платівку. Перше, що впадає у вічі — елегантно оформлена обгортка. На ній зображено чотирьох євангелістів роботи мистця Миколи Голодника. Це запозичено з іконографії самої церкви св. Андрія. Робота ця гарно виконана, ніби мистець приготував її спеціально для цієї цілі.

На зворотній стороні дивиться на вас образ Матері Божої Почаївської, робота того ж мистця. На цій же стороні поміщено зміст композицій, наспіваних на платівці, та коротка історія церковного співу, подана диригентом хором і продюсером платівки Д. Садовим.

Запозичимо кілька думок д-ра Д. Садового: „Тому що в православному обряді підхід до віри є, головним чином, літургійний, Свята Літургія займає провідне місце в житті церкви. В цій церкві Богослуження є таке важливе, як і саме вчення. Слово православний одночасно означає і ісповідання правильної віри, і правильне славлення Бога. Можливо, що саме це прославлення Бога та українське сприйняття духовності завершилися розвитком зовнішньої краси та пишності обряду, його таємності та майже надприродної гідності. Не забуваймо й ми тієї краси”, — закінчує д-р Д. Садовий.

У Ньюарку...

(Закінчення зі стор. 1)

Під радісний гомін дзвонів процесія підійшла до входу церкви, де на голубо-золотій стрічці були написані слова: „Вітай, Владико-Митрополіте!” Владика привітали тростисті Дам'ян Кордуба і Андрій Кейбіда — лицар Ордену св. Григорія, як висловили Митрополитові пошану та радість з приводу його приїзду до їхньої парафії, вітаючи його хлібом і сіллю. Отець парох Михайло Кучмяк, ЧНІ, передав Митрополитові Суликів символічні ключі до церкви і сказав: „Хай Бог вас благословить Владико-силою відвагою і мудрістю на довгі роки. І хай Вас Мати Божя, Цариця України, має під своїм материнським покровом. За це моляться широким у нашій парафії священники і вірні. Вітайте і наділіть нас благословенням”. Шкільні діти — Рома Худько і Дарія Юрчук привітали Митрополита по-українськи, вручили китицю троянд. Секретарка Марія і вибрано до цього трою шкільних дітей, а також кожний зокрема, вручали йому троянди. Митрополит був зворушений цими вітаннями і висловив велике вдволення і радість з цього приводу.

Відтак, Митрополит С. Сулик з о. Михайлом Кучмяком та о. Ярославом Дибкою, ЧНІ, правили Архиєрейську Службу Божу. О. Михайло Вівчар, ЧНІ, виконував функції маїстра церемоніаль. Церква була виповнена по береги парафіянами і гостями з довколишніх містечок.

Згодом о. М. Кучмяк ще раз привітав Митрополита Сулика із „синівською любов'ю” і просив, щоб Владика поблагословив їх, щоб вони могли продовжувати жити в любові до Божого Сина і Матері Божої. Отець парох теж сказав, що всі вірні тут моляться за згоду і за його шасливу по-

Новий вклад до скарбниці літургійного співу

Платівка „Музыка Украинской Православной Церкви”.

Відносно хору, Хор складається з американців українського походження, серед них є вже третє покоління, тут народжене. До репертуару його увійшла не тільки українська літургійна музика, але й традиційні пісні та класичні твори. Хор має велику концертну історію. За останні два десятиліття диригентами його були А. Пашак, інж. А. Прухницький, тимчасово був диригент Харківської опери В. Ходський. Великий вклад зробив М. В. Калініченко. Це під його керівництвом хор співав для Гарвардського університету, дав низку концертів у Бостоні під час відзначення 200-ліття незалежності Америки та 350-ліття заснування міста Бостону.

Виступає хор на всіх національних імпрезах, а останнє його спів можна чути в різних містах Нової Англії. Відзначаються окремі і солісти його. Дуже часто чарує своїм могутнім співом Є. Мороз. Чули ми його у виконанні народних пісень, дум та арий з української опери, а подорожуючи по Україні, Є. Мороз „умудрився” співати з державною капеллю бандуристів у Києві. Л. Діак, ще будучи молододітчиною, дістала прозвище „Бостонського соловейка”. Так вона з ним і залишилася на протязі більш як чверть століття і своїм співом чарує Бостон.

Не можливо перелічити заслуги й силу кожного хориста, хіба що слід зазначити, що кожен з них міг би співати або заспіває сольо-ні номери та приклад багато хисту і зусиль, прикрашаючи шкідливі іміпреси. Імена хористів є переліченими на обкладинці платівки. Слід

дорож і поворот з Риму.

Проповідь свою Митрополит почав знову подякою за сердечне привітання вірних цієї парафії. Владика також передав благословення тусемним школярам, за те, що вони з такою вірою до Ісуса Христа взяли участь у Службі Божій. А потім він розповів про довге і мирне князювання Ярослава Мудрого, під володінням якого познавчився ріст і розквіт християнства, як рівнож Владика ще раз згадав про 950-річчя віддання українському народу Ярославом Мудрим під Покров Пречистої Диви Марії.

Із закінченням Богослужби, коли Митрополит С. Сулик благословив парафіян, вірні співали „Христос Воскрес”.

Описав всі перейшли до церковної залі, де відбулося перекрутка і де ще раз Владика дякував парафіянам за їхнє сердечне вітання. А відтак вірні підступали до нього і він з ними говорив.

Огодині 3-й по полудні, в гімнастичній шкільній залі під керівництвом сестри директорки Марії, відбувся концерт присвячений Матері Божій. Шкільні діти висловили багато декламацій, а вчителька цієї школи Анна Гут співала пісні до Богоматері, а на фортепіані її акомпанювала проф. Таїса Богданська.

Після концерту, о. годині 5-й по полудні о. М. Кучмяк, о. М. Вівчар, о. Дейвід Клуни, о. Миколода Дзюрман, о. Роман Мірчук та о. Йосиф Панасюк відправили Благодарствений Молебен. А згодом всі перейшли до церковної залі, де прийняття приготували члени Апостольства Молитви, Марійська Дружина та Віктарне Товариство Верви.

І так парафіяни при українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку запам'ятають собі ще один день, в якому спелася вродити відзначування трьох річниць разом із вітаннями поміж ними їхнього Владика С. Сулика

ний знавець і любитель літургійної музики, він проявив особливе зацікавлення в інтерпретації та виконанні української хорової музики. Від 1978 року є диригентом хору парафії св. Андрія Первозванного в Бостоні.

Безперечним є, що видання цієї платівки буде значним вкладом наших містських сил до загальної скарбниці літургійного співу. Присвячується вона поперем та доброчинцям Української Православної Церкви з нагоди відзначення 1000-літнього Ювілею.

Тепер, коли читач є зацікавлений з усіма аспектами життя хору, закликаю самим зацікавитися і з його співом. Хочемо вірити, що Бостонська парафія має багато приятелів, розкиданих по всьому континенті. Багатьом із них хор ставав у пригоді й своїм співом звелічував персоналітич родинні події і віритися, що вони залишилися в пам'яті та що тепер наші приятелі відгукнуться й забажають набуту цю добре наспівану й гарно видану платівку. Замовлення просимо надсилати на адресу: „St. Andrew Ukrainian Orthodox Church of Boston, 24 Orchard Hill Rd., Jamaica Plain, Ma. 02130.

Ціна платівки або kwestки — 10 амер. дол., переписка 1.85 дол.

Марія Кішко

Ділимося сумною вісткою, що дня 30-го травня 1987 р. по догій і важкій недугі відійшла у Вічність

бл. п.

ЗОФІЯ КАЛІЦУН

нар. 8-го лютого 1920 р. в Україні.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 2-го червня 1987 р. в церкві св. Володимира в Елізабеті, Н. Дж., згідно Тліній Останні були перевезені на український православний цвинтар св. Андрія Первозванного в С. Бейлі Брук, Н. Дж.

Залишилась у смутку:

муха — ІВАНА
сина — МИХАЙЛА з дружиною
доньку — МАРІЯКУ з мужем
та дві внучки
братів і сестер в Україні

У невимовному смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що в суботу, 30-го травня 1987 р. відійшов у Вічність

наш Найдорожчий і Незабутний
ЧОПОВИ, БРАТ, ВУЙКО, ШВАГЕР

бл. п. інж.

Богдан Сатурський

на 86-му році життя, народжений в Тернополі, Україна.

ПАНАХИДА в саруду, 3-го червня 1987 р. о год. 7:30 West в похоронному заведенні Колодія-Собчик, 3136 West 14-та вул., Клівленд, Огайо.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в четвер, 4-го червня 1987 р. о год. 9-й ранку з того ж заведення до української католицької церкви св. ап. Петра і Павла, а описля на Український Національний Цвинтар Пам'ятник у Вашингтоні, Д. К. в суботу, 6-го червня 1987 р. о год. 2:30 по пол.

Горем прибиті:

дружина — НУСЯ
сестра — ЯРОСЛАВА ВИННИЦЬКА
братанок — д-р МИРОН САТУРСЬКИЙ з дружиною ЛЮБОВОЮ
братанчик — МАРУСЯ ЦИБИК з чоловіком РОМАНОМ і рідною сестрини —
ГАЛЯ КУЛЬЧИЦЬКА з родиною
ДАРІЯ ДЕРБІШ з чоловіком АНТОНОМ і родиною
сестрини —
мр ЛЕВ ВИННИЦЬКИЙ з дружиною МАРТОЮ і родиною
проф. ІВАН ВИННИЦЬКИЙ з дружиною ІРОДОЮ і родиною
інж. МОДЕСТ ОСАДЦА з дружиною ЛЮБОВОЮ і родиною
інж. МИРОН ОСАДЦА з дружиною ДАНКОЮ і родиною
д-р БОГДАН ОСАДЦА з дружиною ТАНЕОЮ і родиною
інж. ЛЮБОМИР ОСАДЦА з дружиною ЗЕНЕОЮ і родиною
сестри дружини —
мр ДАРІЯ ЧОРНОДІПЬСЬКА з родиною
мр МИРОСЛАВА ГУК з родиною
ІРЕНА ПІК з чоловіком
інж. ВОЛОДИМИРОМ та зі снімом
інж. ЮРІЕМ ГАЛУШІНСЬКИМ з родиною і донькою мр АРЕТОЮ ГАЛУШІНСЬКОЮ з чоловіком
ВІКТОРОМ НАДОЗІРИМ і донькою проф. ЛІДІЯ ШАВ'ЯК з чоловіком д-ром ЯРОСЛАВОМ і родиною
брат — РОМАН МРИЦ з дружиною НІНОЮ і родиною
та ближчі і дальша Родина в Америці, Канаді, Польщі та Україні

Замість квітів на могилу, можна складати пожертви на вшанування священників в Бразилії, Патріархальний Фонд у Римі та на пластовий фонд ім. Дрота.

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО

внутрішні хвороби

приймає у Квінсі і виїжджає на виклики додів

Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО

Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймає тільки за попереднім домовленям

Адреса у Мангеттені

ROCKEFELLER CENTER
630 5th Ave., Room 1803
New York, N.Y. 10020

Адреса у Квінсі

105-37 64th Avenue
Forest Hills, N.Y. 11375
(718) 459-0111

Зелені Свята — вшанування поляглих воїнів

В українському обряді Церква признає одну неділю — неділю Зелених Свят — для вшанування поляглих воїнів. Традиція ця прийнялася особливо на західних землях України, де в неділю на Зелених Святих всі молоді та дорослі йшли на цвинтарі вшанувати пам'ять тих, які віддали життя в надії вибороти краще майбутнє для свого народу. Очевидно, всі займались, свідомі, що це для них означає, брутально і самотньо цим перешкоджали. Віддаючи ж бо шану тим, які боролися з ними й передавали цю традицію підпорою чомусь покійним. Могили поляглих героїв ставали пам'ятниками боротьби і стимулом до дальшого спротиву.

Тут, в Америці, один день в році признає як День Пам'яті. Згадується тоді тих, що впали в боротьбі за беззастовищу від початку існування ЗСА по сьогоднішній день. Цього року особливо згадувалося тих, які віддали життя в далекій Перській затоці. Центром віддавання почесностей є могила Невідомого воїна.

Цей гарний звичай вшановувати пам'ять поляглих воїнів, прийнятий всіми культурними народами, є вродою на почесні серед українців. Вшануємо на цих героїв при кожній нагоді паніхидами в церквах, академіями та поминками. Особливо вшануємо їх там, де є могили — в Європі поза межами чорного окупанта. В інших країнах вшануємо могили-пам'ятники, які стали символами-могилами Невідомого воїна. Біля них символічно в день Зелених Свят вся наша громада, під проводом комбатантів, віддає почесність. Тут, в Америці, найстарішою такою могилою є могила — пам'ятник на осе-

Ювілейні концерти Візантійського хору

Для належного відзначення 35-ліття існування і безперервної діяльності Візантійського хору з Утрехту в Голландії під керівництвом д-ра Мирослава Антоновича, до речі, основоположника цього визначного хору, складеного майже з 50 „чистокровних“ голландців, влаштовано два великі концерти. Перший відбувся у Бельгії в суботу, 21-го лютого ц.р., у гарній залі „Лімбург Галь“ у Генк. Виконавцями програми були: Візантійський хор з Голландії та танцювальний ансамбль Степана Чупляка й теоретик і диригент Володимир Луцій з Велико-британії.

Організатором цієї імпрези був Народний Дім, осілок української громади у Лімбурзі. Голова Петро Фірман та спеціальний комітет, у руках яких спочивала підготовка цієї імпрези, вив'язався дуже добре із своїх нелегких завдань. Гарна реклама і програми зі світлинами та біографіями виконавців на двох мовах, прийняття для около 120 людей були дуже адало організовані. Імпреза пов'язана також із 40-літнім українського поселення у тій околиці Бельгії, а також із надходячим святкуванням 1000-ліття Хрищення Рус-України.

Модерна зала „Лімбург Галь“ була майже вповні наповнена українцями і бельгійцями. Сюди також прибули українці з Франції і Німеччини.

Появилися замкати і кольорові світлина у місцевій пресі, як перед та після концерту. Часописи „Гет Фольк“ та „Гет Белья“ ван Лімбург“ подали обширні та вельми прихильні дописи і рецензії про українське мистецтво, виконавців, про українців Лімбурзі тощо, помістивши при тому цілий ряд оригінальних кольорових і чорно-білих світлин з цього концерту.

Після вельми успішного концерту запрошено усіх виконавців та спеціальних гостей до Народного Дому на прийняття. У присутності Владимира Михайла, який приїхав на концерт з Парижу, маестра Мар'яна Кузана, автора ораторії „Неофіти“ на сл. Т. Шевченка, світова прем'єра якої відбулася осінню ц.р. у Брюсселі. До речі, цей твір, написаний для оркестри, солістів і хору, композитор М. Кузан написав з нагоди 1000-річчя Хрищення Рус-України. Як відомо, ці ораторії будуть також виконані у Канаді хором „Музиків Бортнянських“ та хором „Дніпро“.

Між присутніми були також мр О. Коваль і його дружина з Брюсселю та цілий ряд інших гостей. Прийняття відбулося у підсесному настрої.

Такі імпрези не є частими у тій частині Бельгії, а буду-

Торонто відзначило першу річницю Чорнобиля

Першу трагічну річницю Чорнобиля Торонто відзначило громадською демонстрацією та Молебнем перед Онтарійським парламентом у суботу, 26-го квітня. Коло 2,000 українців зійшлося на 7-му годину вечора, щоб спільно молитися за померлих жертв Чорнобиля, та пригадати світові, що ця трагедія не скінчена, і наслідки будуть переслідувати Україну і околиці держави ще довгі роки.

Молебен святою відправляв Владика Ізидор Борецький при співучасті православних та католицьких священників отців Легенюка, Гуцалюка, Левицького, Шараневича та Панькова. Молитвенно співав хор „Бурлака“, диригент О. Хміль. Після Молебня Владика Ізидор коротким словом закінчив релігійну частину демонстрації. Марія Шамбара, голова Комітету Українок Канади в Торонто переклала програму. Вона попросила до слова голову Комітету Українців Канади в Торонто інж. Я. Соколика. Коротким словом в двох мовах він підкреслив забраність Москви під час катастрофи і по сьогодні: Москва, — а не Київ! — далі подає, що досі загинуло 35 осіб, а інж. Ігор Герасенко, найновіший емігрант зі СРСР знімав перед американським сенатом, що загинуло вже 15,000 осіб. Лікарям заборонено казати, з якої причини люди умирають, і часто трупи вивозять поза Київ, щоб смертність у Києві не була завелика.

При повній тиші жінка в чорному із торним вуалем на лиці принесла символічний вінок з білих лілій на підняття — на сходи парламенту.

Промовляли ще федеральний посол Андрій Вітер, Рос Вокер — від федерального міністерства здоров'я, провінційний посол Юрій Шимко. Він, між іншим, кинув запит, де ті всі „спішки“, і ті, що протестують проти Америки і американської атомної зброї. Чому вони не співчують жертвам Чорнобиля?

Зворушливим було, коли сотні присутніх в пам'ять жертв Чорнобиля запалили малі свічки-вогники, що яскраво блискотіли в тиші торонтського вечора, на рушеного тільки трепотом національних та церковних прапорів.

Того ж вечора, після демонстрації в церкві св. Покрови молоді студентського товариства ТУСМ зійшлися, щоб 24-годинною безперервною молитвою просити ласки у Бога для тисяч тих, що там страждають. Освітлена церква серед чорної ночі була наче символом надії терплячих жертв України.

У суботу, 2-го травня, коло ратуші торонтського передмістя Етобіко зійшлися молоді і молоді духом, щоб 20-кілометровим походом через Торонто звернути увагу наших співмешканців на трагедію, яку не вільно забути. Похід заініціювала і організувала Спілка Української Молоді і він відбувався у той сам час по всіх інших містах Канади. Участь також взяли пластуни, музичні, одумів, школярі та інші організації, як і багато „не-молот“.

Зібраних перед ратушею привітала Ірина Мишак, Любов Колеснік.

ДЗЕРКАЛА
НОВЕЛІ
Ціна: \$13.00 з пересилкою
Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані платити 6% податку
СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

МАЄМО НА СКЛАДІ
ПРАВОПИСНИЙ СЛОВНИК
Г. ГОЛОСКЕВИЧА
Близько 40,000 слів, видання дев'яте, Нью Йорк, 1966, стор. 451. Ціна 15.00 дол. за примірник і один долар за пересилку. Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані платити до ціни 6% податку.
СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

К. Крупський

одна з організаторів походу. Вона поклала до слова посади міста Етобіко Бруса Сінклера, посла федерального уряду Боба Пеннока, представницю Раконського Товариства і голову Комітету Українців Канади в Торонто інж. Ярослава Соколика. Всі промови підкреслили з подивом присутні іти 20 кілометрів, щоб зібрані гроші жертвувати на досліді рака, і тим, може хоч посередньо, допомогти жертвам рака в Україні, які терплять і будуть терпіти ще довгі роки. Всі промови також казали зі захопленням, що ініціатором такого чудового доброго діла є молоді люди, що вони відчували трагедію землі своїх предків, що вони вклали труд та час для реалізації цього проекту.

Похід з національним прапором та церковною хоругвою мавшею місцем приблизно 4 години, проходив „провінційними пунктами“, де можна було напийтися помаранчевого соку. Організатори походу роздавали прохочим інформаційні листочки. Коло Платової домівки (пункт 3) присутніх зустріли ескортиваний радний Торонто Василь Бойчук. — „Ще п'ять кілометрів...“ Вже лише п'ять кілометрів...“ було чути час від часу поміж учасниками.

До кінцевого пункту онтарійського Парламенту, ще дійшла група маленьких пластових новачків та новачок, які хоч з недалекої віддалі, а все такі взяли участь в поході. Яке виховно для малечі! Помотіли та радісні учасники (з яких багато не вірило, що пройнуть 20 кілометрів!), розселилися на сходах Парламенту для спільної знімки. Організатори походу і голова Комітету Українців Канади інж. Соколик подякували всім за участь. „Українська громада горда за вас!...“ закінчив своє слово інж. Соколик.

Оксана Бригун-Соколик

Найкращий дарунок
АНГЛІЙСЬКЕ ВИДАННЯ
ЕНЦИКЛОПЕДІЯ
УКРАЇНИ
за редакцією
проф. ВОЛОДИМИРА КУБІЙОВИЧА

ENCYCLOPEDIA
OF UKRAINE

TOM I (A-F): Перший з чотирьох томів
\$115.00 + \$4.50 пересилка

- Це перший том великого твору українських науковців у діаспорі. 968 сторін, має приблизно 2,800 гасел.
- Вповні ілюстрована.
- Понад 450 ілюстрацій чорно-білих, 5 кольорових, 83 мапи, 6 з них кольорові.
- Велика кольорова зложена мапа України з 32 сторінковим окремим додатком назв місцевостей.

Замовляйте тепер і шліть чек на \$119.50 до:

СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані платити 6% податку

інської католицької церкви о. д-р Павло Баб'як та о. Аврама Міллер. Останній заступав надужого в тому часі о. Стефана Хмільяра, ЧСВВ.

Після закінчення програми присутні ще довго не розходились при каві й солодкому зустрілися та готурили. Бутом заряджувала Марія Жижик.

Наступного дня в шоденнику „Дні Рокі Мавтєн Нюз“ була надрукована прихильна стаття з світлинно з відзначення першої річниці катастрофи в Чорнобилі, а телевізійні станції ще кілька днів передавали фрагменти з нашого відзначення цієї річниці.

Треба признати, що українці в Торонто за ініціативою жінок з Відділу СУА дуже вдало почали та мають намір в подальшому продовжувати усвідомлювати своє довкілля про те, що сталося в Чорнобилі. Уважасмо, що таке усвідомлення треба буде проводити під такими трьома основними аспектами: Україна хоч багата в наземні й підземні енергетичні ресурси, а проте, найбільше з усіх народів потерпіла і ще століттями терпітиме тільки через легковажні й небезпечні експерименти, які в Україні переводили московська окупаційна влада; Звертати увагу світу і висувати домагання, щоб відповідні міждержавні чинники почали енергійно діяти проти подібних експериментів атомної енергії, що є загрозой для цілого світу; світ задовго легковажив те, що діялося в московсько-большевницькій імперії, де кош-

том мільйонів жертв в людях в наслідок штучного голоду в Україні. Москва, щоб зломити бажання українського народу до незалежності, замість підступної обманки „раю“ створила пекло. Жорстоко знищило джерело української духовної культури — українські Церкви і антично з публічного ужитку українську мову, звичаї і традиції народу.

З цього випливає логічний висновок: якщо світ дає легковажним українським трагедію в Чорнобилі, так як залегковажив терор та всі інші експерименти московської окупаційної влади в Україні, то цілий світ може опинитися перед такою катастрофою, якої вже ніхто не буде в силі стримати.

Трагедія Чорнобиля та її страшний наслідок, в першу чергу, дотикають український народ, який ще довго терпітиме від них. Тому українська спільнота у вільному світі не сміє забувати Чорнобиля.

Про те, що сталося в Чорнобилі мусимо передавати з покоління в покоління. Сум на це спадщина, але вона має служити як пересторога перед найстрашнішим в історії людства голокостом, який може охопити ціле людство нашої планети.

Треба бути вдячними членкам денверського Відділу СУА за те, що зробили вдалий початок у відзначування трагедії, яка сталася 26-го квітня 1986 року в Чорнобилі.

Денвер у першу річницю катастрофи в Чорнобилі

На початку липня минулого року „Свобода“ (ч. 126) доносила, що в одному з країнських парків Денверу, біля класичної архітектури мармурового павільйону, який відвідують численні туристи, стараннями 38-го Відділу Союзу Українок Америки посаджено пам'ятковий деревце, яке присвячено жертвам нуклеарної катастрофи в Чорнобилі, а в жовтні „Свобода“ (ч. 197) писала, що біля того пам'яткового деревця поставлено з чорного мармуру лавку — пам'ятник з вирізьбленим на ній написом дедикації та емблемою і що все це зроблено завдяки старанням шановних членкинь місцевого Відділу СУА.

Як само посадження і посвячення пам'яткового деревця, так і відкриття і благословенство лавки — пам'ятника стягнуло на ці оазисі місць, стейтових, а також федеральних урядових представників, а це в свою чергу сприяло участі преси і телебачення. Преса на видних місцях, поруч світлин, звітвала про ці події, а популярні телевізійні станції передавали фрагменти з промов і перебути цілої церемонії. Варто згадати, що відкриття лавки довершила посадинок Денверу Фредеріка Пеня.

Перша річниця чорнобильської трагедії також була організована місцевим Відділом СУА в суботу 25-го квітня, в Чікмасі парку, біля деревця і лавки-пам'ятника. Гарна весняна погода сприяла численній

участі української громади, місць і стейтових представників, гостей та пресових і телевізійних репортерів.

Програму церемонії українською мовою відкрила голова Відділу СУА Надія Виннич і передала далі керівництво програмою своїй заступниці Дарії Філіус, яка дуже вправно вела програму до кінця англійською мовою.

Головним промовцем був лікар д-р Аскольд Мосійчук — спеціаліст ракових недуг та левкімії в дітях. Зміст його добре опрацьованої та доступної виголошеної промови був дуже інформативним і представляв страшний образ наслідків чорнобильської нуклеарної катастрофи.

Черговим промовцем був заступник посадинок міста Денвер Джан Мрозек. Він також відчитав прокламацію, якою посадинок Денверу проголосив День Чорнобиля. Відтак відчитано привітання члена американського Конгресу Пет Шродер, яка в тому часі була в урядовій подорожі. Після того промовляв відомий приятель українців стейтовий сенатор Ленне Геллагер.

Уточні програми, виконані дітьми під проводом Алі Мосійчук, взяли участь: Ева Желем, Андрій Мосійчук і Валє Борреро. Молебен спільно відслужили о. протоєрей Володимир Ситницько — настоятель української православної церкви, а від укра-

Комітет Оборони Української Спадщини
та
Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу
закликають Вас
СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ
на його працю та акції для

1. Поширювання правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлення українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати тільки чеками, або поштовими переказами (не готівкою) на:

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із вповніним виписком цього заклику

Просимо подати суму пожертви своє ім'я, пошту, адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число дому вулиця

місцевість

стейт

поштовий код

ТАКА КОМПАНІЯ
КОРПОРАТИВНИЙ ІНТЕРІОР

26 First Avenue
New York, N.Y. 10009
Tel.: (212) 473-3550

Вже можна побачити в Арті нові плити і кавертки „Муралі“

● ДО ВІНАЙМУ ●

ДО ВІНАЙМУ
МИЛА ДО СОЮЗІВКИ
2 БОНГАЛА
на сезон або тиждень
(914) 626-4019

● SERVICE ●

UKRAINIAN
TYPEWRITERS
also other languages complete
line of office machines &
equipment
JACOB SACHS
251 W. 98th St.
New York, N.Y. 10025
Tel. (212) 222-6683
7 days a week

● FUNERAL DIRECTORS ●

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWIN & LYTWIN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуговування ЧИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Банди
Брукліна і перенесенням тіл
ніх Останків з різних країн
світу
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222